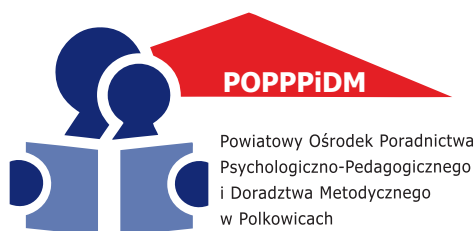

BIULETYN

Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

nr 26 / maj 2023

W numerze między innymi:

- „Psychologia pozytywna – rys historyczny”,
- „Jak poprowadzić efektywną i interesującą lekcję z wykorzystaniem Internetu i mediów społecznościowych?”,
- „Wpływ czytelnictwa na rozwój dzieci – Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa”,
- „Co 6-latek umieć powinien? – czyli gotowość szkolna dziecka 6-letniego”,
- „Podcasty – nowa forma promocji czytelnictwa wśród dzieci i młodzieży”,
- „Powiatowy konkurs „Bezpieczny Przedszkolak”,
- „Przez zabawę do sukcesu”,
- „Stacje zadaniowe? Do dzieła!”,
- „Realizacja dwóch podstaw programowych podczas jednej jednostki lekcyjnej”.

OD REDAKCJI

Szanowni Państwo

Mamy zaszczyt oddać kolejny dwudziesty szósty numer „Biuletynu Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach”. Dzięki Państwa współpracy nadal możemy w naszym periodyku promować przedsięwzięcia placówek oświatowych, stwarzać warunki do wymiany pomysłów i doświadczeń, również podejmować tematykę związaną z aktualnościami w edukacji.

Pragniemy nie tylko informować o działaniach PODM w Polkowicach, ale również o dokonaniach nauczycieli i ich uczniów. Z przyjemnością dzielimy się sprawdzonymi pomysłami na praktyczne, a najmilej widziane – innowacyjne – rozwiązania w codziennej pracy pedagogicznej. Niech publikowane materiały będą inspiracją dla każdego, kto uznaje wartość nauczania i kształcenia z pasją.

W biuletynie znalazły się artykuły, których Autorzy chętnie opisują przedsięwzięcia i prezentują własne opracowania metodyczne. Zachęcamy, aby w kolejnych numerach wyrazić także opinie o aktualnościach w oświacie, literaturze, kulturze. Wciąż liczymy na owocną współpracę z Państwem i zachęcamy do publikowania.

Redakcja nie bierze odpowiedzialności za zawartość merytoryczną publikacji. Nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do skracania artykułów i korespondencji oraz opatrywania ich własnymi tytułami.

Z wyrazami szacunku

Redakcja

WIZJE – KONCEPCJE – DOŚWIADCZENIA NASZEJ PLACÓWKI

Psychologia pozytywna – rys historyczny

Psychologowie pozytywni odwołują się do metafory:

„Tak, jak nieświadomi jesteśmy powietrza, którym oddychamy, tak – zaabsorbowani przykrymi wydarzeniami – łatwo przestajemy być świadomi nadziei, miłości, zaufania i bliskości, które podtrzymują nasze życie psychiczne. To, co przykre i negatywne przykuwa uwagę i uruchamia nasz system alarmowy, domagając się zmiany. To, co pozytywne, schodzi na dalszy plan i jest wówczas pomijane.”

Inicjatorem, promotorem i głównym przedstawicielem psychologii pozytywnej jest Martin E. P. Seligman – profesor Uniwersytetu Pensylwańskiego w Filadelfii, określany mianem badacza zjawiska „wyuczonej bezradności” oraz „wyuczonego optymizmu”.

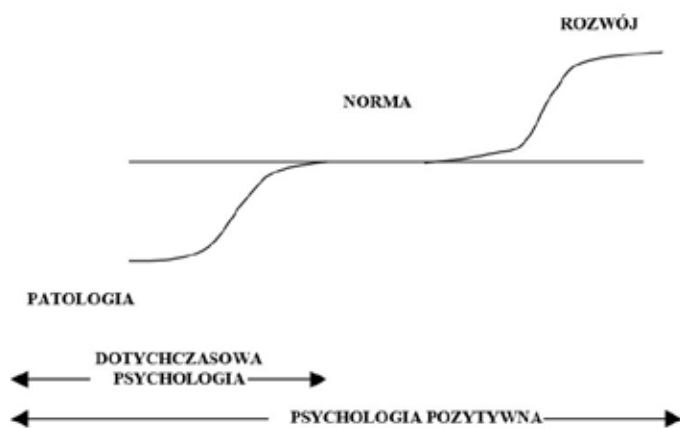
Psychologowie pozytywni zaznaczają, że to nie oni „odkryli”, czym jest, opisywane już przez Arystotelesa, „dobre życie”. Nie oni wprowadzili pojęcia „dobrostanu”, „odporności psychicznej”, „pozytywnych emocji”, „optymalnego funkcjonowania”, „dobrego charakteru” i jego „cnót”. To, co uznają za swoją zasługę, to wzięcie tego wszystkiego „na warsztat” naukowobadawczy, uczynienie z nich głównego tematu zainteresowań psychologów akademickich i praktyków.

Za oficjalny początek rozwoju psychologii pozytywnej uznaje się rok milenijny, w którym ukazało się specjalne wydanie czasopisma „American Psychologist”. Zostało ono w całości poświęcone prezentacji nowego, wyłaniającego się dopiero ruchu psychologii pozytywnej (Positive Psychology Movement, Positive Psychology, PP) – nauki o:

- zdrowiu psychicznym i dobrostanie,
- pozytywnych doświadczeniach,
- cechach jednostkowych,
- instytucjach wspierających ich rozwój.

Psychologia pozytywna w swych założeniach uznaje i dopełnia dotychczasowe dokonania „zwyczajnej” czy „tradycyjnej” psychologii – nie wartościując ich negatywnie. Intencją psychologów pozytywnych jest wzbogacenie obrazu człowieka i usystematyzowane, pogłębione badanie tego, co składa się na całość kondycji ludzkiej. Psychologia jako dziedzina wiedzy i działań praktycznych, w przekonaniu psychologów pozytywnych, powinna nieść rozumienie zarówno ludzkiego doświadczenia cierpienia, zaburzeń i dezadaptacji, jak i szczęścia, zdrowia oraz optymalnego funkcjonowania.

Psychologia pozytywna eksponuje pozytywną stronę funkcjonowania człowieka – przyjemne doznania, jego mocne strony i możliwości rozwojowe. Nie poprzestaje na dążeniu do normy, ale zmierza do potencjalizacji kompetencji, doskonalenia sposobu funkcjonowania, osiągania „prawdziwego szczęścia”.

Rys. 1. Obszar zainteresowania dotychczasowej myśli psychologicznej w stosunku do psychologii pozytywnej, źródło: Czapiński J. (red.), *Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu, zdrowiu, sile i cnotach człowieka*, PWN, Warszawa, 2012.

Psychologia pozytywna nie odżegnuje się od patologii, jednak skupia uwagę na szczęściu i przyjemnościach, cnotach i zaletach. Jest to zgodne z ogólną tendencją, ujawniającą się w naukach społecznych i owocującą rozwojem m.in. psychologii zdrowia, a w pracy socjalnej ruchów o charakterze animacji społecznych, zmierzających do rozwinięcia indywidualnych możliwości jednostek, grup i społeczności lokalnych w kierunku lepszego, bardziej satysfakcjonującego życia.

Przepis na szczęście:

1. Pieniądze szczęścia nie dają. Choć poziom zamożności zachodnich społeczeństw wzrósł w ciągu ostatniego półwiecza dwukrotnie, to nie miało to żadnego wpływu na wzrost poziomu zadowolenia z życia.
2. Stan zdrowia w niewielkim stopniu jest związany z poczuciem szczęścia, szczególnie w społeczeństwach bogatszych, podobnie jak młodość czy uroda.
3. Pewne formy aktywności, które – odpowiednio dozowane – uszczęśliwiają ludzi, jak np. zakupy, jedzenie dobrych rzeczy czy zarabianie pieniędzy, również nie skutkują utrzymującym się dłużej poczuciem szczęścia.
4. Nie ma szczęścia bez innych ludzi – bez przyjaciół, rodziny i zaangażowania społecznego. Wśród ludzi określających siebie jako szczęśliwych, nadreprezentowane są osoby towarzyskie i takie, które są w udanych związkach.
5. Optymiści lepiej radzą sobie w pracy, w szkole i odnoszą sukcesy sportowe, są mniej depresyjni, mają mniej problemów zdrowotnych i lepiej układają im się relacje z innymi. Optymizmu można się nauczyć.

Człowiek współczesny przedstawiany jest w psychologii pozytywnej to ktoś, kto bywa często zagubiony, odcięty od swoich przeżyć, pozbawiony kontaktu ze zmysłową częścią swej natury. Funkcjonuje on sprawnie, jednak przyjmuje często cele narzucone – jako własne; nie przeżywa pełnej satysfakcji z działania. To również człowiek świadomy swoich wad i ograniczeń, lecz nie w pełni zdający sobie sprawę z własnych zalet i talentów, nie umiejący ich rozwijać, wykorzystywać i cieszyć się nimi. Zatrzymany w rozwoju, niepełny, poszukujący wyższego celu i transcendencji, ale nieodnajdujący jej – zdaniem Seligmana – nawet w religii. Pozostający w pełnych żalu i niedomówień relacjach z ludźmi, wobec których nie potrafi wyrażać uczuć, okazywać wdzięczności, przebaczać, komunikować prawdziwych przeżyć. Funkcjonujący w strukturach społecznych, które ograniczają, a nie rozwijają, a ich misja jest niekiedy sprzeczna z dobrem ludzkości.

Literatura:

1. Csikszentmihalyi M., Przeptyw. Jak poprawić jakość życia. Psychologia optymalnego doświadczenia, Wydawnictwo Studio Emka, Warszawa, 1996.
2. Czapiński J. (red.), Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu, zdrowiu, sile i cnotach człowieka, PWN, Warszawa, 2012.
3. Dąbrowski K., O dezintegracji pozytywnej. Szkic teorii rozwoju psychicznego, poprzez nierównowagę psychiczną, nerwowość, nerwice i psychonerwice, PZWL, Warszawa, 1964.
4. PWN. Dąbrowski K., Trud istnienia, PWN, Warszawa, 1986.
5. PZWL. Dąbrowski K. (red.), Zdrowie psychiczne, PWN, Warszawa, 1979.

Opracowanie Adriana Ciupka

Jak poprowadzić efektywną i interesującą lekcję z wykorzystaniem Internetu i mediów społecznościowych?

W dobie szybkiego tempa życia, szybkiego tempa komunikacji społecznych, transportu, rozmowy, zabawy czy rekreacji wychowywani są nasi uczniowie. W ich świecie wszystko dzieje się szybko. Szybko nawiązują nowe znajomości i szybko je kończą. Szybko przeglądają treści w Internecie i szybko o nich zapominają. Szybko jedzą, szybko ubierają się, szybko oglądają filmy. Wreszcie przebudzowani szybko o wielu rzeczach zapominają. W takiej sytuacji dla nauczycieli wyzwaniem staje się zainteresowanie ucznia treściami prowadzonej przez niego lekcji, skupienie ich uwagi przez pełne 45 minut, efektywna praca wymagająca koncentracji i zaangażowania. Uczniowie szybko się nudzą treściami edukacyjnymi przekazywanymi w tradycyjnych formułach, znudzenie wpływa na obniżenie poziomu efektywności, co z kolei przekłada się na wyniki edukacyjne uczniów, które przy braku koncentracji są z reguły niezadowalające. Wszystko razem skutkuje tym, że uczniowie zniechęcają się i nie zależy im na osiągniętych wynikach i ocenach. Problem dodatkowo pogłębia niechęć uczniów do wykonywania zadań wymagających pracy w grupach, nieumiejętność współpracy oraz ogólne przebudzowanie. Za wiele i za dużo, przy dużym tempie i w zbyt krótkim czasie – takie sytuacje kończą się szkolnym niepowodzeniem.

Dla uczniów w ich codziennym życiu niezwykle ważne są media społecznościowe. Towarzyszą one młodzieży w wielu obszarach ich aktywności, wpływają na sposób, w jaki nastolatki wchodzi w interakcje społeczne, wpływają także na sposób pozyskiwania przez nich informacji i na metody uczenia się. Warto zatem pomyśleć o tym, jak można uczynić z Internetu sprzymierzeńca i wykorzystać media społecznościowe do tego, aby stały się one wsparciem dla nauczyciela w codziennym trudzie jego pracy.

Korzyścią z wykorzystywania Internetu do pracy w szkole jest niewątpliwie pozytywne doświadczenie edukacyjne, pozytywny stosunek uczniów do zdobywania wiedzy z wykorzystaniem Internetu oraz to, że dzięki Internetowi uczniowie zdecydowanie mocniej się angażują w wykonywane zadania i uczą się w sposób bardziej pogłębiony. Praca z Internetem jest elementem samokształcenia, doskonale przygotowuje uczniów do poszukiwania wiedzy, uczy samodzielności w zdobywaniu informacji oraz ich krytycznej analizy. Uczy także segregowania pozyskiwanych informacji i wyrabiania opinii. Warto zatem wykorzystać Internet do aktywnej pracy z uczniami, tak podczas realizowanej jednostki lekcyjnej, jak i do realizacji zadań bardziej złożonych, wymagających do zrealizowania zadania więcej czasu jak i też pracy w grupie. Warto przy tym pamiętać, że uczniowie zapamiętują około 20% z tego co usłyszeli na lekcji,

30 % z tego co przeczytali, 40% z tego co zobaczyli, 50% z tego co sami powiedzieli i aż 60% z tego co zrobili samodzielnie. Aplikacje typu YouTube, Instagram, TikTok, Facebook, Pinterest przy dobrze przemyślanych poleceniach dla uczniów mogą stać się cennymi sojusznikami nauczyciela w trudnym i bardzo złożonym procesie edukacyjnym.

Zanim jednak sięgniemy po aplikacje internetowe, należy pamiętać, aby przed ich wykorzystaniem zaprezentować uczniom zasady bezpiecznego korzystania z Internetu. Taki podstawowy przekaz powinien uzmysłowić uczniom, aby przeglądając strony potrzebne do nauki, korzystali przede wszystkim z takich, które wskazuje im nauczyciel, aby pamiętali, że treści opublikowane w sieci, pozostaną w niej na zawsze, aby nie publikowali zdjęć, obrazów, wypowiedzi bez podania źródła ich pochodzenia, aby nie podpisywali się pod cudzą własnością. Uczniowie muszą wiedzieć, że nie wolno krytykować czyichś wypowiedzi, nie wolno umieszczać obraźliwych wpisów, publikować poniżających komentarzy, obrazów, zdjęć ani grafik, że wszelkiego typu źródła informacji należy traktować krytycznie. Niezwykle ważne jest także aby uczniowie pamiętali, że pracując w sieci nie należy upubliczniać¹² prywatnych informacji, udostępniać jakichkolwiek danych osobowych, publikować wizerunków koleżanek i kolegów, i że nie powinno się pod żadnym pozorem udostępniać osobom postronnym haseł ani kont.

Rolą nauczyciela jest być mentorem jak i koordynatorem realizowanych przez uczniów zadań. Ma on tak pokierować uczniem, aby ten, przeszukując ogromne zasoby danych, potrafił wyłuskać informacje potrzebne do zrealizowania danego projektu lub do udzielenia odpowiedzi na zadane przez nauczyciela pytanie. Dobrym sposobem na zaktywizowanie uczniów jest podzielenie ich na grupy, które np. mają za zadanie sformułować stanowisko wobec wskazanego problemu, Uczniowie wyznaczeni do wykonania takiego zadania mają wskazać argumenty wsparte życiowymi przykładami, a potem mają wytypować przedstawiciela do wypowiedzi. Dobrze jest sformułować problem zadaniowy w taki sposób aby wydawał się on uczniom jakąś prowokacją - np. może to być sugestia odbiegająca od standardowych interpretacji lub nawiązanie do jakiejś aktualnej sytuacji.

Nauczyciel przed rozpoczęciem zadania powinien wskazać temat, omówić szczegółowo zasady pracy, sposób zaprezentowania jej efektów, poinformować uczniów o tym na co będzie zwracał uwagę przy ocenie ich pracy. Ważne jest także, aby uczniowie wykonując zadanie byli poinstruowani o zasadach odpowiedniego moderowania czasem, i aby akcentowali najważniejsze treści.

Propozycje zadań grupowych dla uczniów:

- **Geografia:**

Zadanie do wykonania podczas lekcji. Uczniowie należy podzielić na trzy grupy. Wykorzystując Internet mają oni w wyznaczonym czasie dokonać ustaleń zgodnych z treściami poleceń i następnie odpowiedzi zaprezentować na forum klasy.

Przykładowe zadania - geografia

?

?

?

Zadanie:

1. W okienka wstaw inne typy wybrzeży,
2. Nazwij je,
3. Wskaż pozytyw i negatywy zamieszkiwania w takim miejscu,

- **Wiedza o społeczeństwie:**

Zadanie dla grupy do opracowania w terminie dwóch tygodni. Wyznaczeni uczniowie mają nakręcić i zmontować krótki filmik pt. „Bezpieczna droga do szkoły”. Filmik następnie należy umieścić na platformie YouTube lub na szkolnym FB, pod filmem należy umieścić pytania odnoszące się do zadaniowego problemu: czy przejścia drogowe w pobliżu naszej szkoły są odpowiednio zabezpieczone, czy przystanki są w bezpiecznych miejscach, czy rodzice pod szkołą mogą bezpiecznie zaparkować auto. ltp. W kolejnej części zadania wyznaczeni uczniowie mają opracować uwagi internautów z postów i zaprezentować na forum klasy wnioski do analizy.

Przykładowe zadania – WOS

Zadanie:

1. Nakręcenie i publikacja krótkiego filmiku na FB lub w Youtub,
2. Wskazanie problemu do dyskusji,
3. Opracowanie wniosków po dyskusji do analizy,

- **Język polski:**

Zadanie wariantowo można wykonać na jednej lub dwóch jednostkach lekcyjnych. Uczniowie działający w grupach mają poczynić ustalenia odnoszące się do treści poleceń. Po wyznaczonym czasie ich zadaniem jest udzielić odpowiedzi na zagadnienia problemowe. Zadanie mają wykonać korzystając ze wskazanych lub odnalezionych treściach opiniotwórczych z Internetu.

Przykładowe zadania – j. polski

Kmicie – dobry czy zły obywatel – analiza postawy obywatelskiej w przytoczonych opiniach internautów

Analiza scenografii i strojów w kontekście zgodności z epoką w informacjach z Internetu

Analiza postaw wybranych bohaterów w ocenie moich kolegów i koleżanek

- **Język angielski:**

Zadanie dla grupy do opracowania w terminie tygodnia lub dwóch tygodni. Wyznaczeni uczniowie mają poczynić ustalenia odnoszące się do problemowych treści. Efekty ustaleń mają zaprezentować podczas lekcji z wykorzystaniem prezentacji w Power Point.

Przykładowe zadania – j. angielski

Zadanie:
Opracuj na podstawie informacji umieszczonych na messengerze przez kolegów i koleżanki na temat różnic w przebiegu Świąt Bożego Narodzenia w Polsce i w Anglii.

- **Biologia:**

Zadanie dla grupy do opracowania w terminie tygodnia lub dwóch tygodni. Wyznaczeni uczniowie mają nakręcić filmik opisujący sposób w jaki wykonali makietę układu wydalniczego, ze wskazaniem odnoszącymi się do problemów wskazanych przez nauczyciela. Filmik mają zaprezentować na forum klasy.

Przykładowe zadania – biologia

- nakręcenie filmiku pt. „Układ wydalniczy”,
- jak wygląda budowa układu wydalniczego,
- skąd zaczerpnęliśmy informacje?
- co sprawiło nam największe problemy i jakie błędy popełniliśmy?

Opracowanie Grzegorz Kochman

Wpływ czytelnictwa na rozwój dzieci – Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa

„Czytanie książek to najpiękniejsza zabawa, jaką sobie ludzkość wymyśliła”

Wisława Szymborska

Czytanie książek jest jedną z ciekawszych form spędzania wolnego czasu dziecka z rodzicami. Nawyk sięgania po książkę wśród dzieci, dorośli muszą kształtować już od najmłodszych lat. Czytanie dzieciom to doskonała metoda wychowawcza. Główna rola przypada Państwu – rodzicom, poprzez czytelniczną inicjatywę w domu oraz selekcji programów telewizyjnych i doboru tych właściwych. A jeszcze lepiej zastąpieniu ich ciekawą bajeczką przed snem. Każde dziecko bez względu na wiek powinno mieć codzienny kontakt z książką, a obok osobę dorosłą, która mu poczyta. Jeżeli od najmłodszych lat uda nam się ukształtować pozytywny stosunek do czytania będzie on procentował, w całym późniejszym życiu dziecka.

W naszej placówce również staramy się zachęcać dzieci do sięgania po książki, a pomagają nam w tym różne programy i projekty czytelniczne w których przedszkole bierze udział takie, jak: „Mały miś w świecie wielkiej literatury”, „Cała Polska czyta dzieciom”, „Magiczna moc bajek” oraz „Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa” w latach 2021/2025. Chcemy, aby nasze działania promujące czytelnictwo w naszym przedszkolu wśród najmłodszych były ciekawe i zachęcające. Chcemy również zachęcić Państwa do współpracy, aby nawyk czytelniczny zainicjować w domach naszych wychowanków, wtedy ta ciągłość podejmowanych działań będzie przynosić pożądane efekty.

Czytanie rozwija kompetencje kluczowe u dzieci: kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji; kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się; kompetencje obywatelskie; kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Rozwija wychowanie do wrażliwości na prawdę i dobro; kształtowanie właściwych postaw szlachetności, zaangażowania społecznego i dbałości o zdrowie – codzienne czytanie dzieciom, to poszukiwanie wartościowych postaw w utworach literackich.

Pod hasłem: O dzieci dbamy, więc im czytamy! – zachęcamy do czytania około 15 min dziennie.

Zalety czytania dzieciom w wieku 0-3 lata:

- buduje więź emocjonalną,
- daje dziecku poczucie bliskości i bezpieczeństwa,
- usprawnia koordynację wzrokowo-ruchową,
- wspomaga rozwój mowy poprzez przyswajanie intonacji i melodii języka,
- uspokaja, wzmacnia poczucie przynależności do rodzin,
- dostarcza podstawowej wiedzy o otaczającym świecie, np. o ludziach i przedmiotach,
- przekazuje wzorce osobowe,
- uczy wyrażać własne potrzeby i oczekiwania wobec innych.

Zalety czytania dzieciom w wieku 3-6 lat:

- daje dziecku wiedzę o sobie i otaczającym go świecie,
- rozwija kompetencje poznawcze,
- usprawnia myślenie, pamięć i mowę,
- pomaga poznać, nazwać i wyrażać emocje, pokazuje, jak sobie z nimi radzić,
- uczy rozróżniać świat zewnętrzny od świata odczuć i wrażeń,
- pomaga oswoić trudne tematy i pokonywać lęki,
- daje nowe wzory osobowe oraz wskazówki, jak postępować w nieznanych dotąd sytuacjach,
- rozwija zainteresowanie słowem pisanym oraz rozbudza w dziecku gotowość do nauki samodzielnego czytania,
- rozwija kreatywność i wyobraźnię, jest świetnym pretekstem do rozmowy i wyprawy w miejsca związane z jej tematem,
- jest dla dziecka czasem relaksu, pozwalającym na odreagowanie emocji.

Rodzicu:

- pierwsze książki dziecka powinny być krótkie i zawierać zaledwie kilka stron, dziecko ma bowiem wąski zakres uwagi,
- należy się upewnić, czy dziecko jest w stanie zrozumieć słowa zawarte w książce,
- ilustracje powinny być duże i mało złożone, wiele dzieci lubi książki z samymi obrazkami, bez słów,
- łatwiej wyrobić w dziecku chęć czytania, jeżeli czytanie będzie dla niego przeżyciem dostosowanym do jego możliwości,
- należy czytać dziecku codziennie lub przynajmniej kilka razy w tygodniu,
- dziecko chętnie słucha czytanej książki, gdy atmosfera jest miła i przytulna,

- na prośbę dziecka można czytać te same książki wielokrotnie,
- nawet, gdy dziecko nauczy się czytać samodzielnie, nie należy zaprzestawać czytania,
- należy pokazać dziecku, że rodzic też czyta książki i czytanie sprawia mu przyjemność,
- niektóre rodziny wprowadziły tzw. czas czytania, w tym czasie cała rodzina gromadzi się razem i czyta książki oraz dyskutuje o nich,
- dobrze jest mieć w domu biblioteczkę,
- w pokoju dziecka należy poświęcić kilka półek na książki, będzie je miało ciągle „na widoku” i prędzej czy później skusi się, by po którąś sięgnąć,
- należy chwalić swoje dziecko za każdą przeczytaną książkę lub artykuł, zachęci je to do sięgania po kolejne,
- zmuszanie dziecka do czytania nie przyniesie pożądanych rezultatów.

Literatura:

Chorkowa M.- „Wpływ czytania na rozwój intelektualny dzieci i młodzieży...”, Gorzów Wlk. 2014 r.

„Książką połączeni czyli o roli czytania w życiu dziecka”, Instytut Książki, Kraków 2017 r. Papuzińska J. – „Czytanie domowe”, Warszawa 1975 r.

Biała. A. – „, Kształtowanie postaw czytelniczych u dzieci”.

Ciekawostka:

W Islandii w Wigilię ludzie dają sobie w prezencie książki, a potem spędzają resztę nocy w łóżku czytając je, jedząc czekoladę.)

Tradycja jest częścią sezonu zwanego Jolabokaflod, czyli „Świąteczna powódź książek”. Islandzkie wydawnictwa sprzedają najwięcej książek, niż wydawcy w jakimkolwiek innym kraju, między wrześniem a listopadem, ze względu na ludzi przygotowujących się do Świąt Bożego Narodzenia.

*Opracowanie Edyta Wojtowicz
Przedszkole Miejskie Nr 6 z Oddziałami Integracyjnymi
i Oddziałami Specjalnymi w Polkowicach*

Jak uczyć uczniów z pokoleń Z i Alfa? – sposoby na to, aby stać się twórcą procesów ich edukacji

Kim są uczniowie z pokolenia Zet i Alfa? Jaki jest ich stosunek do nauki? W jakim stopniu angażują się w procesy edukacyjne? Czy są zmotywowani i czy zależy im na pogłębianiu wiedzy? Czy i w jaki sposób można pobudzić ich do efektywnej nauki i zmotywować do twórczej pracy? Jak obudzić w nich zainteresowania lub pasję?

Poniższy tekst zawiera garść niezbędnych informacji o uczniach z pokoleń Zet i Alfa oraz krótkie wskazówki do praktycznej i efektywnej pracy.

Pokolenia Zet i Alfa to uczniowie urodzeni po 1995 roku (Zet) oraz po 2010-2012 (Alfa). Są to synowie i córki tak zwanych millenialsów, od najmłodszych lat posiadający dostęp do internetu oraz do przeróżnego typu elektronicznych urządzeń i aplikacji. Uczniowie ze wskazanego przedziału wiekowego nie znają życia bez internetu i bez social mediów. Są przebudźcowani. Ich twarze są wiecznie wpatrzone w ekrany smartfonów. Z trudem przychodzi im skupienie uwagi na dłużej na jednym elemencie prowadzonej lekcji lub na jednym zadaniu. Zapatrzeni w siebie z trudem nawiązują bliższe relacje koleżeńskie. Mają problemy z komunikacją interpersonalną. W szkole charakteryzuje ich pragmatyczne podejście do wiedzy, skutkujące ich niewielkim zaangażowaniem w przebieg lekcji oraz w szerzej pojmowane procesy edukacyjne. Świadomie uczą się tylko tyle, na ile uznają, że jest to niezbędne do tego, aby otrzymać ocenę dopuszczającą lub dostateczną. Skupiają się często jedynie na bieżącym fragmencie wiedzy. W ich ocenie robienie notatek z lekcji nie ma sensu, podobnie jak praca tzw. metodami tradycyjnymi. Opracowywany materiał przerabiają według własnego uznania w celu łatwiejszego opanowania przekazywanych przez nauczyciela treści z pominięciem rozumowania. Nie rozumiejąc, uczą się na pamięć. Dla wielu elementów szkolnej wiedzy nie znajdują zastosowania, co skutkuje odrzuceniem rozmaitych aspektów treści edukacyjnych lub ich zablokowaniem.

Tyle o charakterystyce uczniów z pokoleń Zet i Alfa. Zaprezentowane wskazania uświadamiają nauczycielom, że dotarcie z przekazem wiedzy do takich uczniów jest trudne i niewątpliwie wymaga zastosowania nowych metod dydaktycznych. Nauczyciel musi się zastanowić nad tym, jak skutecznie ich zainteresować prowadzoną lekcją, jak uatrakcyjnić przekaz edukacyjny. Ponadto nasuwają się kolejne pytania: jakie metody pracy wykorzystać do tego, aby skutecznie skupić ich uwagę i by zainteresować ich omawianymi zagadnieniami? Co zrobić, aby skłonić ich do wytrwałej i systematycznej pracy?

Sukces skutecznego nauczania uczniów z „pragmatycznym podejściem do wiedzy” niewątpliwie wymaga od nauczycieli planowania zajęć lekcyjnych z zastosowaniem aktywizujących metod pracy.

Jak zaprojektować lekcję, aby miała przedsmak przydatnej i interesującej? Jedną z ciekawych propozycji przeprowadzenia takiej lekcji jest wykorzystanie w jej toku metody projektu.

Strategia ta aktywizuje uczniów, zwiększa ich zaangażowanie, ponieważ zadanie wykonuje zespół zadaniowy składający się z kilkusobowej grupy uczniów.

Praca metodą projektu – prezentacja multimedialna (wybór tematu i omówienie zasad pracy): Nauczyciel powinien uzgodnić z uczniami temat zadania i ustalić termin jego wykonania (minimum z tygodniowym wyprzedzeniem). Uczniów należy pouczyć, aby samodzielnie wyznaczali dla siebie zadania cząstkowe, które zrealizują podczas prezentacji efektów swojej pracy (ingerencja w ich ustalenia ze strony nauczyciela najlepiej, aby została ograniczona do niezbędnego minimum). Podczas omawiania każdy z uczniów powinien się wypowiedzieć. Czas wypowiedzi powinien być porównywalny z czasem

wypowiedzi innych uczniów. Warto wiedzieć, że najefektywniej pracuje zespół złożony z grupy od 3 do 5 osób. Z zespołu zadaniowego dobrze jest wyeliminować członków tzw. grup koleżeńskich, dobierając uczniów z różnych środowisk klasowych (może to przyspieszyć integrację uczniów). Do wykonania zadania należy dobrać uczniów o różnorodnych możliwościach edukacyjnych, mieszając z sobą uczniów o rozmaitych cechach osobistych (np. uczniów otwartych, „przebojowych”, nie mających trudności z nawiązywaniem kontaktów interpersonalnych oraz z wystąpieniami publicznymi, z uczniami cichymi, zamkniętymi, wycofanymi).

Praca metodą projektu – prezentacja multimedialna (prezentacja efektów pracy):

Przed rozpoczęciem uczniowskiej prezentacji należy wskazać obszary prezentacji, które będą brane pod uwagę przy jej ocenie. Podczas wypowiedzi uczniowie powinni wypowiadać się pełnymi zdaniami, jednocześnie przestrzegając zasad poprawności języka polskiego. Podczas wypowiedzi uczniowie powinni unikać stosowania skrótów oraz wyrażeń z tzw. języka potocznego. Ich wypowiedzi powinny zawierać fachową terminologię związaną z tematyką omawianej prezentacji. Uczniom podczas omawiania prezentacji nie należy przerywać wypowiedzi, wtrącenia ze strony nauczyciela powinny zostać ograniczone jedynie do sytuacji wymagającej niezbędnej interwencji (np. w przypadku zastosowania niestosownego języka, rażących błędów i pomyłek).

Praca metodą projektu – prezentacja multimedialna (ocena wykonania zadania):

Podczas wypowiedzi zespołu nauczyciel powinien notować dobre elementy wystąpienia jak i popełniane przez uczniów błędy. Po zakończeniu prezentacji wskazane elementy powinny zostać dokładnie omówione w aspekcie pozytywnym oraz negatywnym. Ważne jest, aby w kilku zdaniach scharakteryzować wystąpienie każdego z członków grupy. Ocena za wykonane przez uczniów zadanie nie może być zróżnicowana. Wskazanie różnic w poziomie wypowiedzi uczniów jest konieczne, ale wszyscy uczniowie z grupy powinni otrzymać taką samą ocenę – to przecież praca w grupie. Warto pamiętać, że ocena powinna odnosić się zawsze do dwóch obszarów prezentacji, tj. do jej strony technicznej i merytorycznej.

Praca metodą projektu – prezentacja multimedialna (wskazówki techniczne):

Prezentacja powinna zawierać maksymalnie od 12 do 15 slajdów. Jeden slajd powinien odnosić się tylko do jednego zagadnienia. Obrazy użyte w prezentacji powinny cechować się dobrą rozdzielczością (należy eliminować obrazy zawierające tzw. piksele). Każdy obraz powinien być szczegółowo omówiony przez uczniów. Ważne jest, aby uczniowie odpowiednio dobrali kolor liter do tła (np. jeśli ciemne litery, to tło jasne, a do jasnych liter – tło ciemne). Teksty wykorzystane podczas prezentacji powinny być jedynie hasłowe (tzn. należy unikać rozbudowanych zapisów).

Tak wykonane zadanie zapewni uczniom poczucie satysfakcji, zintegruje ich ze sobą, pobudzi do działania. Uczyni z nauki wspianą zabawę.

*Opracowanie
Grzegorz Kochman*

Co 6-latek umieć powinien? – czyli gotowość szkolna dziecka 6-letniego

W tym artykule opracowałam zagadnienie dotyczące gotowości szkolnej dziecka 6 – letniego. Fakt pójścia do szkoły jest bardzo ważnym momentem w życiu każdego dziecka ale i rodzica. Każdy rodzic jest szczęśliwy z powodu pójścia dziecka do szkoły ale także zaniepokojony tym jak da sobie w niej radę i jakim będzie uczniem.

Zgodnie z Podstawą Programową dzieci kończąc przedszkole a idąc do szkoły powinny posiadać takie umiejętności, które dotyczą czterech obszarów rozwojowych¹: fizyczny, emocjonalny, społeczny, poznawczy. Dzięki Podstawie Programowej wyznacza się nauczycielom wychowania przedszkolnego odpowiednie zadania, a także liczne cele pracy dydaktycznej i wychowawczej. Dzięki nim dzieci mogą zdobyć odpowiednie kompetencje, umiejętności, które są bardzo ważne do podjęcia nauki szkolnej². Badanie gotowości szkolnej odbywa się w dwóch etapach- jesienią oraz wiosną i kończy się wydaniem „Informacji o gotowości szkolnej” w terminie do 30 kwietnia. Badanie przeprowadzane przez nauczycieli polega na wykonaniu przez dziecko konkretnych zadań oraz na obserwacji dziecka prowadzonej przez nauczyciela podczas czynności wykonywanych w przedszkolu, podczas zabaw, relacji z rówieśnikami, podczas prac plastycznych oraz zadań stawianych przed dzieckiem.

Gotowość szkolna oznacza przede wszystkim to, że dzieci są gotowe na rozpoczęcie następnych etapów w swoim życiu. Również oznacza ona tyle, że dzieci są na tyle rozwinięte fizycznie, emocjonalnie i intelektualnie, żeby sprostać wymaganiom, które są im stawiane przez nowe środowisko edukacyjne, jakim jest szkoła³. Aktualnie obowiązkiem szkolnym są objęte dzieci mające 6 lat. Jednak trzeba zaznaczyć, że jeśli chodzi o dzieci niepełnosprawne (intelektualnie, ruchowo itp.) 4- mogą się one uczyć w oddziałach przedszkolnych do końca roku szkolnego, w którym skończą 9 lat.

Przez gotowość szkolną rozumie się osiągnięcie przez dzieci takiego poziomu społeczno – emocjonalnego, fizycznego i intelektualnego, który pozwoli im na sprostanie różnym wymaganiom, które będzie stawiać im szkoła. Stąd, gotowość szkolna jest uzależniona od harmonijnego rozwoju dzieci w tych sferach.

Dojrzałość fizyczna

Nauka jest dla dzieci wysiłkiem wymagającym posiadania przez nich takich dwóch cech jak⁵: odporność, sprawność fizyczna. Dlatego też, dzieci muszą mieć skoordynowane ruchy zarówno całego ciała jak i skoordynowaną pracę rąk. Siedmiolatkowie powinni więc bez problemu⁶: skakać na jednej nodze, utrzymać równowagę stojąc na jednej nodze, pokonać przeszkody, biegać, skakać. Skoordynowana praca całego ciała jest potrzebna na zajęcia wychowania plastycznego czy fizycznego. Dzieci w czasie lekcji muszą więc potrafić: wyklejać, wycinać, nawlekać, rysować, pisać. Z podstawy programowej wynika też, że sprawność fizyczna może przejawiać się przede wszystkim w samodzielności, czyli w tym, że dziecko jest samodzielne w ubieraniu i rozbieraniu się, zapinaniu guzików, zmienianiu butów, wiązaniu sznurowadeł, pakowaniu plecaka. Dzieci muszą również fizycznie znosić dłuższe siedzenie w ławkach, biegać tylko na przerwach, nosić tornister⁷.

Dojrzałość umysłowa

Zgodnie z Podstawą Programową, dzieci muszą być ciekawe świata, żeby dalej się rozwijać i pójść do szkoły. Również muszą one potrafić się porozumiewać z otoczeniem pełnymi zdaniami. Dzieci muszą także umieć koncentrować się na wykonywanych przez siebie czynnościach. Dodatkowo powinny one

mieć także zdolność koncentrowania uwagi na wskazane obiekty i utrzymywania jej przez dłuższy czas. Jednocześnie dzieci idące do szkoły powinny mieć w odpowiedni sposób rozwiniętą pamięć⁸. Ponadto dzieci dobrze przygotowane do szkoły muszą także mieć dobrze rozwiniętą percepcję wzrokową, to znaczy umieć znaleźć różnice pomiędzy obrazkami, a także percepcję słuchową, czyli umieć rozróżniać słuchowo głoski. Jednak, co najważniejsze muszą one być dość samodzielne, aby pójść

do szkoły. W związku z tym powinny one potrafić powiedzieć o swoich potrzebach czy samodzielnie skorzystać z toalety. Również jak wynika z podstawy programowej dzieci posiadają także takie podstawowe umiejętności matematyczne jak⁹: dodawanie, odejmowanie, wspomaganie się liczeniem na palcach, przedmiotach. W podstawie programowej nie określono do ilu powinni umieć liczyć dzieci. Co ważne, dzieci nie muszą znać literek, umieć dobrze pisać ani czytać, ale powinny potrafić określić kierunki i miejsca na kartce, narysować szlaczki od lewej strony. Tych umiejętności dzieci będą uczyć się w szkole. Dzieci powinny się też interesować już czytaniem.

Dojrzałość emocjonalno-społeczna

Zgodnie z podstawą programową nauka w szkole dość mocno różni się od chodzenia do przedszkola czy bycia z rodzicami. Przede wszystkim, trzeba pogodzić się z tym, że spędza się pół dnia bez rodziców, a na ten czas zajmują się nimi nauczyciele wychowania przedszkolnego. Jednocześnie dzieci muszą nauczyć się znosić też frustrację powiązaną z kontaktem z rówieśnikami¹⁰. Również warto zwrócić uwagę na to, że na ten czas, to właśnie nauczyciel wychowania przedszkolnego kieruje dziećmi. Dzieci muszą więc poczekać na swoją kolej a także nauczyć się ustępować. Dzieci muszą też czasami poradzić sobie z tym, że koleżanka z ławki maluje lepiej niż one, a koledzy szybciej podają prawidłowe odpowiedzi. Dzieci muszą się czasami przyznać do swoich słabości. Dlatego właśnie takie działania nazywa się dojrzałością emocjonalną. Dzieci, które są gotowe do nauki nie płaczą, gdy im się coś nie uda, ale próbują ponownie. Dodatkowo potrafią się one dostosować do reguł, które panują w szkole, a także potrafią także słuchać wskazówek podawanych przez swojego nauczyciela. Również reagują na upominanie przez niego. Siedmiolatkowie potrafią również nawiązywać właściwe relacje w grupie, niemniej nie muszą wszystkich lubić.

Natomiast dziecko nie jest gotowe do pójścia do szkoły, jeśli jest niesamodzielne (np. nie potrafi samo się ubrać), nie jest w stanie skupić się na wykonywanych zadaniach, ani nie wykazuje nimi żadnego zainteresowania, może nie być gotowe do pójścia do szkoły. Również dziecko mające trudność z kontrolowaniem emocji, lękliwe, wycofane, które nie potrafi rozstać się z rodzicem, powinno zostać zdiagnozowane przez specjalistę. To nie muszą być objawy poważnych zaburzeń. Dziecko być może potrzebuje nieco więcej czasu, czy ukierunkowanych działań, aby osiągnąć dojrzałość szkolną.

W powyżej opisanych sytuacjach, rodzice powinni udać się do specjalistów, którzy pomogą im określić, na jakich etapach rozwojowych są ich dzieci oraz potrafią zaproponować różne rozwiązania wielu problemów. Jeśli nie potrafią ich pokonać, to dzieci, nie są w stanie osiągnąć pełnej dojrzałości szkolnej tuż przed rozpoczęciem roku szkolnego. Wtedy lepiej, żeby poszły rok później do szkoły. Są jednak dzieci, którym ciężko jest osiągnąć dojrzałość szkolną, dlatego też takie dzieci, wymagają uczęszczania na dodatkowe zajęcia. W ten sposób usprawnia się ich zaburzone funkcje. Dlatego pracę z takimi dziećmi warto rozpocząć od badań w poradniach takich jak poradnia psychologiczno – pedagogiczna.

Podsumowując, jeśli rodzice widzą, że ich dzieci sześciolatnie napotykały w zerówce na trudności, niechętnie siadają do ćwiczeń, które są proponowane w kartach pracy, nie są zainteresowane nauką, powinno zgłosić swoje dzieci na badania. Stąd wystarczy, że złożą oni wniosek w rejonowych poradniach

psychologiczno – pedagogicznych, dołączyć do niego opinię wychowawcy z przedszkola, a także zgłosić się na badania. W publicznych poradniach tego rodzaju badania są bezpłatne. W poradniach z dziećmi pracują psychologowie, pedagodzy a także logopedzi i terapeuci integracji sensorycznej. Zespół specjalistów przeprowadza różne testy, za których pomocą, określają rozwój dzieci, czy są one gotowe do podjęcia nauki.

Na badania należy się zgłosić z dziećmi wówczas, gdy rodzice zauważą jakieś nieprawidłowości w rozwoju dzieci, a także wtedy, gdy wychowawcy nalegają na przeprowadzenie takich badań. Dlatego też warto słuchać wskazówek nauczycieli wychowania przedszkolnego i podążać za nimi. Nauczyciele są takimi osobami, które potrafią ocenić dzieci w sposób obiektywny, a także może odnieść ich osiągnięcia do norm rozwojowych oraz obserwować je w różnych etapach ich rozwoju¹¹.

Kilka praktycznych wskazówek dla nauczycieli i rodziców:

- nie strasz dziecka szkołą i nauczycielom,
- stwórz atmosferę, w której dziecko z radością będzie chciało iść do szkoły,
- wdrażaj do obowiązkowości, punktualności a przede wszystkim do samodzielności,
- chwal i zachęcaj do samodzielnej pracy,
- pomagaj jeśli czegoś nie potrafi, ale nie wyręczaj,
- współpracuj nauczycielu z rodzicem, rodzicu z nauczycielem.

Bibliografia

Czasopisma:

1. K. Dąbek, Sześciolatek w szkole. „Życie szkoły”, 2011/ nr 2, s. 78.
2. Tamże.
3. <https://pracezpedagogiki.pl/rola-przedszkola-w-przygotowaniu-dziecka-szescioletniego-do-szkoly/> (dostęp: 16.01.2023)
4. Tamże.
5. <https://pracezpedagogiki.pl/rola-przedszkola-w-przygotowaniu-dziecka-szescioletniego-do-szkoly/> (dostęp: 16.01.2023)
6. Ustawa o Systemie Oświaty z 12 grudnia 2016r. DZ.U.2017r.
7. Ustawa o Systemie Oświaty z 12 grudnia 2016r. DZ.U.2017r.
8. Tamże.
9. <https://www.gov.pl/web/edukacja-i-nauka/kogo-obejmuje-diagnoza-przedszkolna> (dostęp: 16.01.2023)
10. Tamże.

Rozporządzenia i ustawy:

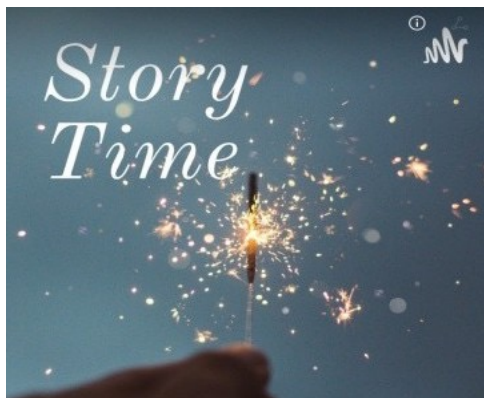
Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej DZ.U.2017r.

Ustawa o Systemie Oświaty z 12 grudnia 2016r. DZ.U.2017r.

Strony internetowe:

11. <https://www.gov.pl/web/edukacja-i-nauka/kogo-obejmuje-diagnoza-przedszkolna> (dostęp: 16.01.2023)
- <https://pracezpedagogiki.pl/rola-przedszkola-w-przygotowaniu-dziecka-szescioletniego-do-szkoly/> (dostęp: 16.01.2023)
- <https://www.gov.pl/web/edukacja-i-nauka/kogo-obejmuje-diagnoza-przedszkolna> (dostęp: 16.01.2023)
- <https://podstawaprogramowa.pl/Przedszkole nowa podstawa programowa 2022/2023> (dostęp: 16.01.2023)

Podcasty – nowa forma promocji czytelnictwa wśród dzieci i młodzieży

Podcasty. Większość z nas zastanawia się coż to za wynalazek. Brzmi ciekawie, acz czuć na wstępie technologiczną nutę, więc zniechęcają się ci, którzy lubią prosty, analogowy styl. To prawda-technika tak pędzi do przodu, że któż za nią nadąży? „Podcast” faktycznie brzmi bardzo nowocześnie i trendy, ale tak naprawdę jest czymś bardzo przystępnym. Na prosty, chłopski rozum są niczym innym jak audycją internetową. Jeżeli odbiorcą są dzieci, a w tym przypadku tak, to podcast może przybrać formę audiobooków. Co prawda nagrywają je, powiedzmy szczerze, my amatorzy, ale ma taką samą (jak nie większą) wartość, sens i cel, co profesjonalne nagrania. W Przedszkolu nr 6. w Polkowicach

zaczynamy już wkrótce taki podcastowy projekt „Storytime”. Odbiorcą będą oczywiście dzieci, a lektorami ich rodzice. Projekt ma za zadanie wciągnąć rodziny, pedagogów, gości (jeśli pozwolą się zaprosić) do wspólnej podróży do świata wyobraźni, wartości, mądrości, które odsłaniają nam właśnie książki. Jesteśmy podekscytowani tą pionierską innowacją. Oczywiście, możemy skupić się tylko na wersji podstawowej projektu i nagrywać bajki, jednak możliwości podcastów są tak ogromne, że jeśli tylko zechcemy, możemy rociągnąć tę mega elastyczną, technologiczną masę na wszystkie możliwe strony: do zabaw muzyczno- ruchowych, matematyki, nauki rymowanek i wierszyków, nauki angielskiego, nauki czytania, wyciszania itp. Na koniec, dla zachęty przedstawiam zalety słuchania oraz nagrywania podcastów:

Najważniejszym i najbardziej popularnym wpływem, jaki odnotowują rodzice u swoich pociech, które słuchają audiobooków, jest poszerzenie ich wyobraźni.

- Audiobooki czytane przez różne osoby (szczególnie przez te, które dziecko zna) są najbardziej dla niego atrakcyjne do odsłuchania- przedszkolak z większą chęcią i skupieniem wysłucha bajki, o której będzie wiedział, że to bajka jest czytana np. przez jego mamę.
- Skupienie uwagi oraz koncentracja- dziecko zainteresowane tym, co dzieje się w bajce będzie uważniej przysłuchiwało się jej treści. To z pewnością nauczy je tego, jak działa mechanizm skojarzeń, jak wykonuje się selekcję bodźców oraz jak wyciąga się wnioski.
- To dobra praktyka, którą warto szerzyć- inni mogą pójść za twoim przykładem i zaangażować się we wspólne czytanie z dzieckiem.
- To prosty sposób jednoczący społeczności (także przedszkolne) i przetrwa nawet zdalne nauczanie. A w zasadzie jest to taki rodzaj połączenia każdego z nas, który właśnie w kwarantannach i innych „oddzieleniach” (np. dziecko chore w domu) sprawdza się w 100%.
- Dziecko, które słucha bajek uczy się w ten sposób poprawnej artykulacji słów, a także poszerza swoje słownictwo- tak samo, jak ma to miejsce podczas samodzielnego czytania książek.
- Jednak to jeszcze nie wszystko, ponieważ audiobooki, tak samo, jak książki tradycyjne, świetnie wpływają na kształtowanie wrażliwości emocjonalnej dziecka.
- Oddziałują terapeutycznie- mogą być wykorzystane podczas leżakowania czy czasu relaksacji,

a także indywidualnie dla dziecka. Głos bliskiej osoby może wpłynąć na dziecko uspokajająco, dać poczucie bezpieczeństwa, a także wyciszyć niepotrzebne reakcje czy silne emocje.

Jeśli jesteśmy wystarczająco zmotywowani, to kierując do internetu, gdzie powstało mnóstwo blogów, prowadzących nas krok po kroku jak nagrywać i udostępniać światu podcasty. Znajdziemy dużo przydatnych wskazówek oraz propozycji wyboru platform. Bez obaw, nie jest to skomplikowane. Co potrzeba, aby zacząć? Wystarczą trzy rzeczy: aplikację dyktafon (mamy w telefonie), aplikację do obsługi podcastów (można ściągnąć) i swój głos. Tylko tyle. A jak nam się spodoba i nabierzemy ochoty na więcej, zawsze możemy wszystko podrasować lepszym sprzętem.

Opracowanie Diana Małek

Prowokacyjne zachowania uczniów – przyczyny i zapobieganie

Każdy nauczyciel w swojej karierze zapewne niejednokrotnie miał do czynienia z prowokacyjnymi zachowaniami uczniów. Zawsze są to sytuacje problemowe i budzące liczne emocje. Takie sytuacje zawsze skutkują poczuciem dyskomfortu, są stresujące, mogą zniechęcać do pracy. Powodują urazy i negatywnie wpływają na stosunek do obowiązków pracowniczych i realizowane w szkole zadania.

Jakie są przyczyny prowokacyjnych zachowań uczniów? Z jakimi sytuacjami najczęściej spotykają się nauczyciele. I wreszcie, co zrobić aby uniknąć problemów, a gdy już dojdzie do prowokacyjnej sytuacji, jakie działania należy podjąć, aby skutecznie ją rozwiązać?

Przyczyny prowokacyjnych zachowań uczniów są bardzo złożone. Problemowe zachowania mogą bowiem być wynikiem nagłego impulsu emocjonalnego w formie krótkotrwałego wybuchu o incydentalnym charakterze, mogą także być wyrafinowanym i starannie zaplanowanym działaniem o długofalowym charakterze i rozciągniętym w czasie konsekwencjach.

Na prowokacyjne zachowania uczniów bardzo często wpływa ich sytuacja domowa oraz relacje rówieśnicze (w tym także takie które mogą być pochodną sytuacji rodzinnej uczniów). Przykładowo mogą to być emocje związane z chorobami, z konfliktami rodzinnymi, z rozwdem rodziców, bądź z ich

walką o prawo do opieki nad dzieckiem. Trudności adaptacyjne w środowisku rówieśniczym, poczucie odrzucenia, beznadziei i samotności. Często wyżej wymienione przyczyny skutkują także trudnościami szkolnymi i brakiem sukcesów edukacyjnych. Połączenie wszystkich powyższych czynników stworzyć może prawdziwą mieszaninę wybuchową, która często wpływa na negatywne zachowania uczniów, skutkujące zachowaniami prowokacyjnymi.

Prowokacyjne zachowania uczniów wobec nauczycieli przejawiać się mogą w agresji słownej, (często w wyzwiskach i głośnych wulgaryzmach) bądź w agresji fizycznej, (rękoczyn, kopanie, niszczenie mienia). Takie zachowania są najczęściej wynikiem nagłych wybuchów emocjonalnych uczniów, będących skutkiem ich frustracji. Znacznie gorzej jest w sytuacjach, gdy prowokacje uczniowskie mają charakter długofalowy i są wynikiem starannie zaplanowanych działań, pojedynczego ucznia lub nawet całej grupy (celowe prowokowanie nauczyciela, połączone z nagrywaniem audio lub video jego reakcji). Taka sytuacja skutkuje często skargą na nauczyciela, składaną przez rodziców lub opiekunów prawnych ucznia, do organu prowadzącego lub do kuratorium, bywa, że za pośrednictwem kancelarii prawnych. Skutki nagrań zarejestrowanych kamerą uczniowską lub jego dyktafonem, są bardzo często dużym obciążeniem psychicznym dla nauczyciela i mogą destrukcyjnie wpływać na jego osobowość. Nie ma prawnego zakazu rejestrowania tego co dzieje się podczas lekcji - nawet gdy nagrywana strona (czyli nauczyciel) o tym nie wie. Tak pozyskanych nagrań nie można jednak udostępniać publicznie, o tym, czy ewentualnie można użyć takich nagrań jako dowodu w sprawie, rozstrzyga każdorazowo sąd - kierując się tak zwanym dobrem dziecka. Nauczyciel podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej „za uchybienie godności zawodu”, i może w związku z tym w uzasadnionych okolicznościach zostać ukarany karą nagany z ostrzeżeniem lub zwolnionym z pracy, zwolnionym z pracy z zakazem przyjmowania w zawodzie nauczycielskim na okres do 3 lat. Kary wymierza komisja dyscyplinarna nauczycieli przy właściwym wojewodzie. Komisja jest niezawisła i niezależna od dyrektora szkoły, w której pracuje obwiniony nauczyciel (art. 76, art. 78 z Karty Nauczyciela). Zdarza się, że nagrywanie lekcji i zachowania jest uzasadnione i uczniowie rejestrują zachowanie nauczyciela nawet na wyraźne polecenie swoich rodziców, ale też często zdarza się, że pozyskane w taki sposób nagrania z zachowaniami nauczyciela okazują się bezzasadne. Stanowią one problem w sytuacjach ich upublicznienia. Nauczycielowi w sytuacji, w której w wyniku nagrania zapoznał się z jego wizerunkiem bliżej nieokreślony, niezamknięty krąg osób (np. w wyniku udostępnienia nagrania w Internecie) pozostaje wejście na drogę sądową, której jednak ostateczny rezultat jest całkowicie nieprzewidywalny i nie gwarantuje mu moralnej satysfakcji. Powyższe sytuacje zawsze destrukcyjnie wpływają na odczucia nauczyciela i jego poczucie bezpieczeństwa, stanowiąc o dyskomforcie, przyspieszając tzw. „wypalenie zawodowe”, doprowadzając często do rezygnacji z wykonywanego zawodu. Metodą radzenia sobie z agresją uczniów i prowokacjami z ich strony jest odpowiednia profilaktyka. Rozsądne wymagania, właściwa atmosfera wpływająca pozytywnie na warunki pracy uczniów podczas lekcji, redukcja hałasu, sięganie po argument bezpośredniej presji jedynie w sytuacjach niezwykle poważnych. Unikanie przez nauczyciela wszelkiego typu zachowań, które mogą wpływać na decyzje uczniów o zastosowaniu prowokacji. Rezygnacja z zawstydzania, podnoszenia głosu, krzyku, umniejszania. Badania wskazują, że najrzadziej na agresję uczniów narażeni są ci spośród nauczycieli, którzy wspierają ucznia i wymagają od niego jednocześnie.

Poniżej garść wskazówek, które mogą ograniczyć ryzyko zachowań agresywnych i prowokacyjnych ze strony uczniów. Respektowanie praw uczniów i trzymanie się zasad regulaminowych. Spokojne, konsekwentne i stanowcze egzekwowanie obowiązków od uczniów. Otwarte potępienie nawet najmniejszych przejawów agresji, także takich, które ujawniają się w kontaktach pomiędzy uczniami. Kontrola własnych emocji. Wytyczenie odpowiednich granic, określających wyraźnie i jednoznacznie obowiązujące reguły i zasady ich egzekwowania. Powstrzymywanie się od dyskusji z uczniami o ich

regułach, oraz unikanie emocjonalnych rozmów na forum grupy klasy w sytuacjach problemowych. Aktywne przeciwdziałanie przejawom jakiegokolwiek agresji w szkole. W sytuacjach trudnych, załatwianie ich zgodnie z procedurami, przy współpracy z innymi nauczycielami, wychowawcami, pedagogiem, psychologiem i dyrekcją szkoły. Pomaganie innym i wspieranie ich kiedy staną się obiektem uczniowskiej agresji. Unikanie prowokowania uczniów tzw. zaczepkami słownymi.

Aby skutecznie panować nad własnymi emocjami, najlepiej jest na ile to możliwe dystansować się, problemy z uczniami traktując zawsze w sposób ponadosobisty. Reagować tylko w sytuacji, kiedy jesteśmy w stanie kontrolować własne słowa i czyny. Ważne jest aby zawsze mówić spokojnie, używając prośb zamiast żądań. Jeśli jest to w danej chwili problemowe, najlepiej jest odczekać chwilę na spadek poziomu emocji i dopiero wtedy przejść do działania.

*Opracowanie
Grzegorz Kochman*

Powiatowy konkurs „Bezpieczny Przedszkolak”

„Bezpieczny przedszkolak 2022” – pod takim hasłem 28.10.2022 odbyła się IV edycja konkursu o bezpieczeństwie dla dzieci 6 letnich w Publicznym Przedszkolu w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Radwanicach. Edycja wyjątkowa z uwagi na uzyskany przez organizatorów honorowy patronat Dolnośląskiego Wicekuratora Oświaty – Pana Janusza Wrzala, który w swoim liście do Dyrektora ZSP Radwanice podkreślił, że konkurs jest cenną inicjatywą promującą postawy bezpieczeństwa wśród przedszkolaków.

W konkursie brało udział pięć drużyn przedszkolnych z przedszkoli powiatu polkowickiego: z Buczyny, Radwanic, Przemkowa i Polkowic. Każda z drużyn w składzie trzech sześciolatków z nauczycielem brała udział w konkurencjach przygotowanych przez Panie: Agnieszkę Olchowską i Natalię Horoszczak- Bethke- nauczycielki z Publicznego Przedszkola w Radwanicach. Zadania takie jak: zagadki, pytania związane z tematyką bezpieczeństwa, puzzle, a także udzielenie pierwszej pomocy czy ubieranie opiekunów w strażacki strój bojowy miały na celu rozwijanie i usystematyzowanie wiedzy dzieci związanej z bezpieczeństwem, numerami alarmowymi, służbami ratunkowymi, a także kształtowanie poczucia odpowiedzialności za drugą osobę.

Konkurs był też okazją do promocji placówki. Zaproszone drużyny, oraz goście- reprezentujący Urząd Gminy Radwanice, druhowie Ochotniczej Straży Pożarnej w Radwanicach, rodzice dzieci startujących w konkursie mieli okazję zobaczyć pokaz umiejętności Radwanickich przedszkolaków. Grupa „Smerfy” zaprezentowała się w bezpiecznej piosence, natomiast „Żabki” w tańcu.

Wszyscy uczestnicy konkursu otrzymali dyplomy i nagrody rzeczowe, których sponsorem był Urząd Gminy w Radwanicach. Wszystkim gratulujemy i zapraszamy do kolejnych edycji. Szczególne podziękowania kierujemy do Druhów Ochotniczej Straży Pożarnej w Radwanicach, za wsparcie, zaangażowanie i zorganizowanie dodatkowej atrakcji podczas konkursu w postaci prezentacji sprzętu i umiejętności strażackich.

Opracowanie – organizatorzy: Agnieszka Olchowska, Natalia Horoszczak-Bethke

V Pokaz Mody Patriotycznej

W dniu 10 listopada 2022r w Przedszkolu Miejskim Nr 6 odbył się V Pokaz Mody Patriotycznej. Przedszkolaki oraz personel w strojach ludowych, sportowych w kolorach biało-czerwonych, dumnie prezentowały się na naszym modowym wybiegu. Dodatkowym elementem strojów były: wianki, flagi, szarfy, kapelusze.

Dzień 11 listopada jest doskonałym świętem, aby od najmłodszych lat przybliżać dzieciom tematy o niepodległości, patriotyczne gdzie poprzez zabawę utrwalamy symbole narodowe. Dzięki zaangażowaniu rodziców i przygotowaniu strojów swoim milusińskim oraz zaangażowaniu nauczycieli i personelu pomocniczego, ten dzień mógł tak pięknie wyglądać.

W całe wydarzenie zaangażowało się 14 grup z naszego przedszkola, każda grupa otrzymała pamiątkowy dyplom a dzieci słodki upominek. Nasza społeczność przedszkolna już cyklicznie angażuje się w tego typu działania związane z patriotyzmem, takie jak: przeglądy pieśni patriotycznych, wspólne śpiewanie hymnu, wykonanie prac plastycznych w kolorach biało-czerwonych, foto-budka a wszystko to odbywa się w ciepłej i życzliwej atmosferze. Wydarzenie to jak co roku dostarcza nam mnóstwo radości oraz niezapomnianych wzruszeń.

Opracowanie: Edyta Wojtowicz

*Przedszkole Miejskie Nr 6 z Oddziałami Integracyjnymi
i Oddziałami Specjalnymi w Polkowicach*

Spotkanie promujące czytelnictwo wśród dzieci

W naszym przedszkolu odbyło się spotkanie z Panią Joanną Pawlik w ramach promocji czytelnictwa wśród dzieci w trakcie realizacji Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa w latach 2021/2025 r. W dniu 23 br. listopada zaproszony gość miał na celu zainteresować przedszkolaki literaturą dziecięcą w nieco inny sposób, niż tradycyjna metoda czytania. Pani Joanna zaprezentowała nam teatrzyk **Kamishibai** - Papierowy Teatr, to teatr obrazkowy lub inaczej teatr ilustracji. W spotkaniu uczestniczyły grupy: Zajączki, Słoneczka oraz Wiewióreczki. W miłej i życzliwej atmosferze dzieci mogły zapoznać się z ciekawą techniką czytania bajek.

Jest to technika opowiadania, czytania wywodząca się z Japonii, wykorzystując plansze z obrazkami i tekstem oraz drewnianą lub kartonową skrzynię (butai), na wzór parawanu z teatrzyków marionetkowych. Dzięki tej nowatorskiej metodzie czytania i opowiadania bajek dzieci mogły zapoznać się z baśnią Hansa Christiana Andersena pt. „**Brzydkie kaczątko**”. Metoda ta, wzbudziła wśród najmłodszych wielkie zainteresowanie, w ciszy i skupieniu przedszkolaki wysłuchały baśni. Teatrzyk ten stanowi ciekawą oprawę do ilustracji i skupia na niej uwagę publiczności. Ubogaca słownictwo dzieci, rozwija wyobraźnię i kreatywność, doskonali sprawności słuchania, mówienia, czytania i pisanie. Wzmacnia poczucie odpowiedzialności za wspólną pracę. **Kamishibai** jest to narzędzie kreatywnego działania, aktywizująca metody pracy z dzieckiem.

Dzięki pozyskanym funduszom z Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa i funduszom własnym placówki, przedszkolaki mogły przenieść się w świat literatury baśni i wyobraźni. Ten gatunek literatury dziecięcej jest ostatnio bardzo zapomniany przez dorosłych i mało znany dzieciom. Wyparty bajkami mało wartościowymi z ekranów telewizji, smartfonów i innych narzędzi multimedialnych, które nie dostarczają pozytywnych emocji a przekaz jest niezrozumiały i bez odpowiedniego morału.

Chcemy to zmienić, poprzez działania promujące czytelnictwo w naszym przedszkolu wśród najmłodszych, tak by były one ciekawe i zachęcające. W związku z tym w przedszkolu powstał kącik czytelniczy zachęcający do wspólnego wypożyczenia bajeczki wraz z dzieckiem pod nazwą „**Książka na wymianę**”. Kolejnym działaniem był konkurs przedszkolny w grupach pt. „**Moja ulubiona postać z bajki**”. Dzieci wraz z nauczycielami miały za zadanie namalować wybraną postać z bajki. I tak do konkursu stanęli: **Smok Wawelski, Papa Smerf, Pszczółka Maja, Kubuś Puchatek, Myszka Miki, Słoń Trąbalski** oraz **Pinokio**. W działanie włączyły się grupy: Rybki, Ananaski, Słoneczka, Stokrotki, Zajączki, Wiewiórki, Biedronki, Smerfy. Grupy otrzymały pamiątkowe dyplomy oraz nagrody książkowe. Prace powędrowały na wystawę do Miejsko – Gminnej Biblioteki Publicznej w Polkowicach.

Bardzo dziękujemy **Pani Joannie Pawlik** – artystce, za chęć przybycia do nas, za wspaniałe zajęcia i nowe inspiracje. Na zakończenie naszego spotkania nasz gość dokonał pamiątkowego wpisu w Kronice przedszkolnej.

Dziękujemy wszystkim innym, którzy przyczyniają się do wspólnej promocji czytelnictwa wśród naszych milusińskich.

*Opracowanie Edyta Wojtowicz
Przedszkole Miejskie Nr 6 z Oddziałami Integracyjnymi
i Oddziałami Specjalnymi w Polkowicach*

„Chcemy wygrać z sepsą! Gramy dla wszystkich — małych dużych”

Po raz pierwszy Przedszkole Miejskie Nr 5 w Polkowicach przyłączyło się do wsparcia Fundacji udowodniając, że mamy małe lecz wielkie, otwarte serca na potrzeby innych, a pomaganie przynosi nam wiele radości i satysfakcji.

Celem tegorocznego finału WOŚP jest życie zdrowo w zdrowym świecie, jak również wyposażenie laboratoriów w urządzenia pozwalające na przyspieszenie diagnostyki zakażeń, które mogą doprowadzić do sepsy. Szybsza diagnostyka to lepsza terapia sepsy poprzez sprawne wdrożenie celowego i skutecznego leczenia antybiotykami. Po raz pierwszy w historii sprzęt kupiony przez WOŚP posłuży pacjentom z różnych grup wiekowych. Sepsa jest bardzo niebezpiecznym zjawiskiem, w jej diagnostyce każda sekunda jest ważna, dlatego też chcemy wesprzeć laboratoria w maksymalnym skróceniu czasu oczekiwania na wyniki badań.

Cieszymy się, że mogliśmy dołożyć swoją cegiełkę w postaci akcji charytatywnych jakie odbyły się na terenie przedszkola. Największym przedsięwzięciem był kiermasz ciast wypiekanych przez chętnych rodziców przedszkolaków, a później ich zakup podczas odbierania pociech.

Końcowym etapem była również sprzedaż figurek ceramicznych. Zebrana kwota z tych akcji zasilila naszą puszkę WOŚP, którą przekazaliśmy podczas niedzielnego 31 Finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy Sztabowi.

OTO ZDJĘCIA UPAMIĘTNIAJĄCE NASZE AUKCJE CHARYTATYWNE W PRZEDSZKOLU NA RZECZ

31 FINAŁU WOŚP.

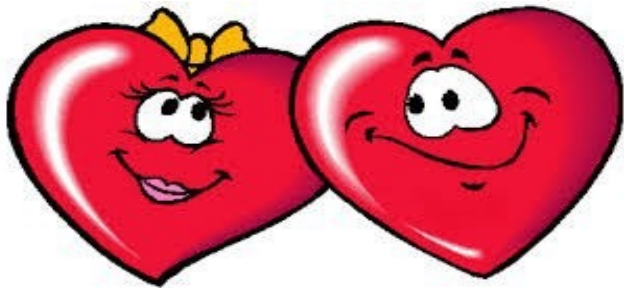

Z dumą informujemy, że nasze rozliczenie zostało zweryfikowane przez Fundację wynosi **1401,40 zł.**

Przesyłamy gorące podziękowania wszystkim zaangażowanym w nasze działania, a w szczególności: darczyńcom, rodzicom, dziadkom i przedszkolakom za wsparcie

31 Finału WOŚP. Szczególne słowa podziękowania kierujemy dla Pani Dyrektor, która wyraziła zgodę na przeprowadzenie zbiórki w naszym przedszkolu.

DZIĘKUJEMY ZA WASZE GORĄCE SERCA.

Opracowanie Katarzyna Piechota

nauczyciel Przedszkola Miejskiego nr 5 w Polkowicach

Przez zabawę do sukcesu

Czym jest sukces edukacyjny dla młodego człowieka? To pytanie często rodzi się w kontekście zachodzących zmian we współczesnym świecie, a tym samym w umysłach nauczycieli i pedagogów. Coraz bardziej jesteśmy świadomi tego, że wiedza dla ludzi młodych nie należy do wartości priorytetowych i notorycznie spychana jest na margines potrzeb egzystencjalnych. Jednocześnie zdajemy sobie sprawę z tego, że bez wykształcenia człowiek młody ma ograniczone możliwości na rynku pracy i często jest zmuszony do przyjmowania narzuconych ofert zatrudnienia. Dlatego dzisiejsza edukacja ma za zadanie sprostać trendom nowoczesności i dostosować swoje metody i formy przekazywania wiedzy i umiejętności do potrzeb współczesnej cywilizacji, wymagań rynkowych oraz możliwości percepcyjnych młodego człowieka. Istotą nowoczesnej edukacji jest wprowadzanie szerokiego wachlarza metod aktywizujących, dzięki którym uczeń staje się aktywnym uczestnikiem procesu dydaktycznego i chętnie wchodzi w interakcję pedagogiczno – społeczną. Te działania powodują, że staje się on dociekliwy, samodzielny, krytyczny, zdolny do podejmowania decyzji i rozwiązywania różnych problemów. Dlatego ważne jest, aby jak najczęściej wykorzystywać w swej pracy metody aktywizujące ze względu na dużą skuteczność i atrakcyjność. Planowanie procesu dydaktycznego i przygotowanie nauczyciela do zajęć wymaga zróżnicowania sposobów działania adekwatnie do potrzeb i możliwości uczniów, urozmaicenia zajęć, na których każdy, niezależnie od preferowanego stylu kształcenia, zaspokoi swoje potrzeby. Zastosowanie zróżnicowanych interaktywnych metod dydaktycznych pozwala dzieciom odkrywać i rozwijać swoje pasje i talenty. Z moich obserwacji pedagogicznych wynika, że spośród metod aktywizujących najbardziej cieszą się uznaniem praca w grupach, metoda projektu, burza mózgów, przekład intersemiotyczny i gra dydaktyczna. Stymulują one rozwój uczniów poprzez intelektualną rozrywkę oraz zespołową zabawę. Efektem tego jest pobudzenie do działania oraz wzmocnienie wśród uczniów poczucia własnej wartości, co w konsekwencji prowadzi do zaspokojeniu potrzeby przynależności i tak istotnej dla rozwoju młodego człowieka akceptacji.

W niniejszym artykule chciałbym przedstawić zalety gry dydaktycznej opartej na ciekawej i zdrowej rywalizacji zespołowej. To już tradycja Szkoły Podstawowej nr 4 w Polkowicach, że przed egzaminem ósmoklasisty odbywa się Turniej Polonistyczny pod inspirującą nazwą „Nasz ósmoklasista – zdolny humanista”.

Biorą w nim udział przedstawiciele klas ósmych, którzy są dopingowani i motywowani przez swoich rówieśników. Konkurs ma na celu utrwalenie wiedzy i umiejętności polonistycznych, a przede wszystkim sprawdzenie się uczniów przed egzaminem. Turniej ma charakter drużynowy i składa się z dwóch etapów. W pierwszej części każda z drużyn odpowiada na 10 pytań teoretycznych z zakresu nauki o języku, nauki o literaturze i znajomości teksów literackich. Druga zaś runda jest finałową.

Zespoły losują zestaw zawierający dwa zagadnienia sprawdzające umiejętność redagowania różnych form wypowiedzi. Jako przewodniczący szkolnej komisji konkursowej przygotowuję wykaz zadań turniejowych wraz z kryteriami oceniania. Jurorzy zostają wcześniej zapoznani ze sposobem oceniania odpowiedzi uczniów. Sama forma losowania pytań za każdym razem wywołuje wśród uczestników i publiczności duże zainteresowanie. Paski z pytaniami umieszczone są w plastikowych „jajkach” po czekoladkach - niespodziankach. Następnie

„plastikowe jajeczka” zostają wrzucone do szklanej, dużej kuli, z której są losowane dla poszczególnych drużyn. Sposób losowania pytań kojarzy się uczniom z losowaniem drużyn piłkarskich na turnieje mistrzowskie. Wszystkim udziela się pozytywny dreszczyk emocji, który buduje napięcie i ciekawość. Jak się okazuje za każdym razem, zdrowa rywalizacja mocno napędza efektywność pracy. Uczniowie zaangażowani w pracę twórczą wspólnie redagują wylosowaną przez siebie formę wypowiedzi, a następnie prezentują w ciekawy sposób wyniki swoich dokonań. Zagadnienia konkursowe są przygotowywane zgodnie z założeniami podstawy programowej i obowiązującymi obecnie standardami egzaminacyjnymi z języka polskiego.

Jak widać, warto wprowadzać metody aktywizujące, gdyż są one skutecznym sposobem na sprawdzenie wiedzy a przy okazji wpływają korzystnie na integrację zespołów klasowych. Metody aktywizujące stymulują rozwój uczniów poprzez intelektualną rozrywkę oraz zespołową zabawę. Ten rodzaj „atrakcji” edukacyjnej przypadł do gustu uczniom ze Szkoły Podstawowej nr 4 w Polkowicach, ponieważ często dopytują o termin kolejnego turnieju o takim charakterze. Chętnych do wspólnej zabawy jest coraz więcej. Mamy nadzieję, że taka forma przyczyni się do uzyskania przez uczniów zadowalających wyników z tegorocznego egzaminu ósmoklasisty.

Artur Wasyliak
nauczyciel języka polskiego

Stacje zadaniowe? Do dzieła!

Na podsumowanie zajęć z lekturą C. S. Lewisa pt. „Opowieści z Narnii” przygotowałam stacje zadaniowe. Inspiracją stała się dla mnie propozycja pani Moniki Iwanowskiej, autorki blogu <https://motylewdzienniku.pl/>.

Klasa została podzielona na 6 grup – tu pomocny okazał się generator podziału grup: Generator grup Random Magic Hat (online-stopwatch.com).

Group 1: Jakub M. Tymoteusz O. Anna T.	Group 2: Filip B. Kornel N. Nikola Z. Aleksander B.	Group 3: Igor K. Piotr B. Alicja S. Jagna K.
Group 4: Nina F. Ester D. Nikola S. Valeriia S.	Group 5: Oskar M. Nikodem C. Szymon K. Anastasiia S.	Group 6: Viktorii F. Maja C. Karol S. Cezary P.

Po zajęciu miejsc dzieci dowiedziały się, co będą robić i jak pracować. Każda grupa miała przejść przez 6 stacji z różnymi zadaniami. Do ich wykonania potrzebny był długopis i telefon z dostępem do Internetu oraz dekodery kodów QR. Ponieważ były to zajęcia podsumowujące, rozwiązania zadań zbierał sekretarz grupy i na końcu zajęć sprawdzał poprawność ich wykonania w punkcie informacyjnym. Praca zajęła dzieciom 2 lekcje.

Nie numerowałam stacji, bo każda grupa zaczyna swą wędrówkę od innej. Nadałam im tytuły związane z formą pracy.

- Stacja TRIMINO – tu trzeba było dopasować imiona dzieci do ich przydomków i znać autora lektury. Przydatny generator trimino: Triminos | paul-matthies.de.
- Stacja KRZYŻÓWKA – dotyczyła innych bohaterów i miejsc związanych z lekturą. Przydatny generator krzyżówek: Generator krzyżówek (krzyzowki.edu.pl).
- Stacja DOMINO – tu dzieci układały plan wydarzeń. Domino przygotowałam sama, wykorzystując dokument WORD.
- Stacja OBRAZKI – dotyczyła prezentów, które bohaterowie otrzymali od Świętego Mikołaja. Należało nazwać prezent, wskazać jego właściciela i uzasadnić cel prezentu. Wykorzystałam tu propozycję pani Moniki z wydawnictwa WSiP.
- Stacja SYMBOLE – tu też były rysunki związane z lekturą. Należało wybrać 3 dowolne i objaśnić ich związek z treścią lektury. Przydatna strona: <https://thenounproject.com/>.
- Stacja MENTIMETER – należało rozkodować link do aplikacji, w której było zadanie z poleceniem. Dotyczyło ono wartości i motywów kojarzących się z lekturą. Przydatna strona: Interactive presentation software - Mentimeter.

Na każdą stację dzieci miały 5 minut, by się dyscyplinować przy pracy – w razie potrzeby czas był wydłużany do 10 minut. Do pracy podeszły z zaangażowaniem – i to najbardziej cieszy. Ci, którzy nie przeczytali lektury, bo też tacy byli, lub zapomnieli co nieco, mieli okazję utrwalić podstawy dotyczące

tego tekstu. Po sprawdzeniu odpowiedzi w punkcie informacyjnym – przygotowane karty odpowiedzi ze wzajemną konsultacją sekretarzy i ewentualną moją pomocą – oraz zebraniu opinii na temat lekcji, uczniowie częstowali się ptasim mleczkiem.

Katarzyna Marciniak
Szkoła Podstawowa nr 2 w Polkowicach

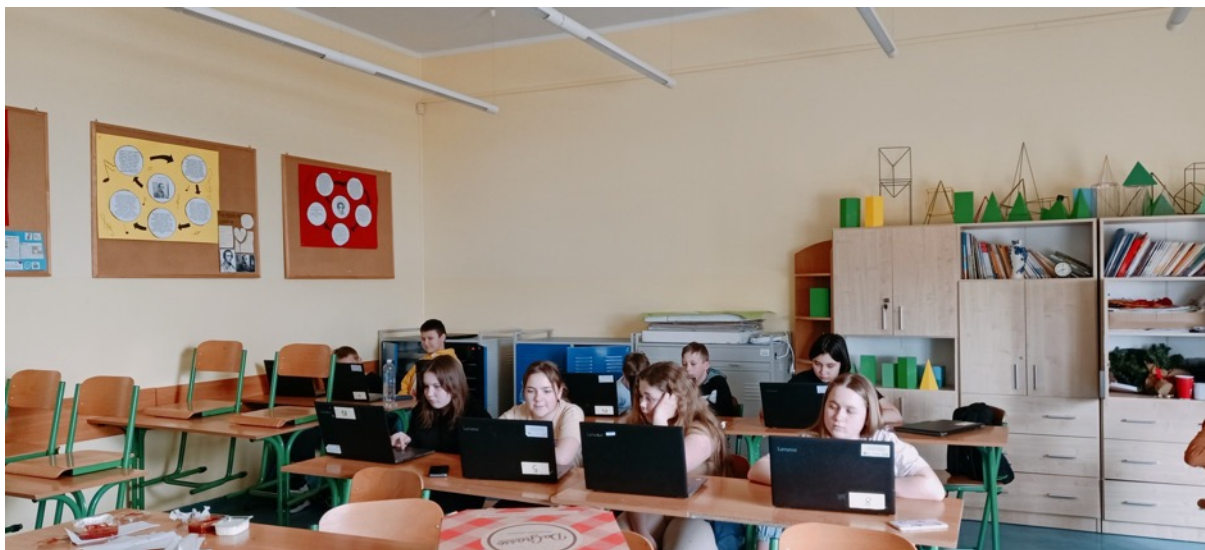
Centrum Mistrzostwa Informatycznego w Zespole Szkolno – Przedszkolnym w Radwanicach

Kompetencje cyfrowe to połączenie wiedzy, umiejętności i postaw umożliwiające skuteczne pozyskiwanie informacji, komunikowanie się, wykonywanie zadań i rozwiązywanie problemów w każdej sferze życia. Zapewniają sprawne i efektywne funkcjonowanie w społeczeństwie wykorzystującym nowoczesne technologie. Ułatwiają dostosowanie się do dynamicznych zmian zachodzących w świecie oraz odnalezienie się w realiach nowej rzeczywistości. Jeśli chcemy, aby nasi uczniowie w pełni korzystali z tego, co oferuje współczesny świat, musimy wyposażyć ich w kluczowe umiejętności informatyczne, które są dzisiaj tak samo ważne, jak umiejętność czytania i pisanie.

W Zespole Szkolno – Przedszkolnym w Radwanicach już od dłuższego czasu inicjowane są rozwiązania na rzecz wyłaniania i wspierania uzdolnionej informatycznie młodzieży, pogłębiania jej wiedzy i umiejętności w zakresie algorytmiki oraz kodowania. W latach 2019/2020 szkoła przystąpiła do innowacyjnego programu edukacyjnego z zakresu sztucznej inteligencji AI Schools & Academy. Obecnie zaś już drugi rok z rzędu realizuje projekt grantowy o zasięgu ogólnopolskim – Centrum Mistrzostwa Informatycznego. Prowadzą go najlepsze uczelnie techniczne w kraju (Akademia Górniczo– Hutnicza w Krakowie, Politechnika Gdańska, Politechnika Łódzka, Politechnika Warszawska, Politechnika Wrocławska). Przy wsparciu Ministerstwa Cyfryzacji, Ministerstwa Edukacji i Nauki oraz NASK przygotowują one kadrę dydaktyków i nauczycieli do prowadzenia zajęć z algorytmiki i programowania. Dzięki CMI przez cały ubiegły rok panie Katarzyna Czaczyk i Magdalena Zawada podnosiły swoje kompetencje informatyczne poprzez uczestnictwo w certyfikowanym kursie prowadzonym przez Politechnikę Wrocławską, który dał im bardzo dobre przygotowanie do prowadzenia zajęć pozalekcyjnych w ramach projektu. Od października do maja ubiegłego i bieżącego roku uczniowie z klas IV- VI będą uczestniczyć w łącznie 96 godzinach bezpłatnych zajęć informatycznych, podczas których mogą oni rozwijać swoje zainteresowania z zakresu algorytmiki i programowania. W ramach kół realizowane są również ćwiczenia z elementami robotyki przy użyciu uzyskanych w ramach grantu mBotów. Udział w Centrum Mistrzostwa Informatycznego umożliwia również uczniom start w dedykowanych zawodach algorytmicznych i projektowych, co dodatkowo motywuje ich do rozwijania swoich zainteresowań i talentów. Dzięki grantowi finansowemu przeznaczonemu na realizację projektu opiekunki kół mogły dofinansować ich

członkom wyjazd do Muzeum Gier i Komputerów Minionej Epoki a także zakupić nagrody za aktywne uczestnictwo. Nie bez znaczenia dla atmosfery spotkań są też słodkie i słone przekąski serwowane podczas zajęć, wspomagające pracę młodych umysłów rozwiązujących skomplikowane problemy algorytmiczne.

Koła działające w ramach CMI angażują się również w organizację na terenie szkoły wydarzeń w ramach CodeWeek. Ubiegłoroczna inicjatywa „Algorytmy krok po kroku” spotkała się z tak entuzjastycznym przyjęciem uczniów, że w tym roku postanowiono rozszerzyć akcję promującą Tydzień Kodowania na całą szkołę. Zorganizowano warsztaty zatytułowane „Zakodowane życzenia”. W ich pierwszej części uczniowie skupili się na promocji społecznej inicjatywy, jaką jest CodeWeek. Tworzyli ulotki, plakaty, hasła reklamujące akcję. W drugiej zaś zapoznali się z alfabetem Morse’a i próbowali odkodować otrzymane zaszyfrowane wiadomości. Wydarzenie to zdobyło dla szkoły tytułu laureata ogólnopolskiego konkursu „1000 pierwszych organizatorów CodeWeek” zorganizowanego przez NASK w ramach tegorocznej jubileuszowej 10. Edycji Europejskiego Tygodnia Kodowania, pokonując ponad 74 tysiące innych inicjatyw. Dzięki zwycięstwu uczestnicy koła zyskali kolejne pomoce dydaktyczne rozwijające umiejętności programowania w postaci pakietu 10 gier CodyRoby.

W maju w ZSP w Radwanicach zakończy się przygoda z programowaniem w ramach Centrum Mistrzostwa Informatycznego, gdyż jest to niestety już ostatnia edycja projektu. Na pewno jednak grono pedagogiczne będzie poszukiwać kolejnych pomysłów na dalsze poszerzanie oferty edukacyjnej szkoły i odkrywanie oraz rozwój cyfrowych talentów uczniów.

*Opracowanie
Magdalena Zawada*

Narodowy
Program
Rozwoju
Czytelnictwa
2.0

„W świecie bajek i książek – czyli przedszkolaki z Przedszkola Miejskiego nr 3 w Polkowicach realizują Priorytet 3 z „Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0. na lata 2021-2025”

Głównym założeniem pracy dydaktycznej podczas realizacji w/w priorytetu jest umożliwienie dzieciom poznawanie utworów literatury dziecięcej i rozwijanie ich zainteresowań czytelniczych poprzez jak najczęstszy kontakt z książką oraz dobrowolny i spontaniczny udział w zabawach z tekstem.

Cele naszego projektu to :

- doskonalenie umiejętności słuchania ze zrozumieniem,
- kształcenie nawyków czytelniczych, nabywanie nawyku dbania o książki i ich szanowania,
- rozwijanie i poszerzanie wiedzy o świecie, rozbudzanie ciekawości świata,
- rozbudzanie wyobraźni,
- ćwiczenie koncentracji i umiejętności słuchania,
- zapobieganie uzależnieniu od telewizji i komputerów,
- wspólne przeżywanie z bohaterami książek emocjonujących przygód,
- wzmacnianie poczucia własnej wartości dziecka,
- budowanie i pogłębianie więzi między rodzicem i dzieckiem,
- zaznajomienie dzieci z utworami znanych autorów książek dla dzieci i twórczością bajkopisarzy,
- zachęcenie nauczycieli i rodziców do głośnego i systematycznego czytania dzieciom,
- przekazywanie za pośrednictwem literatury wartości moralnych,
- uczenie nieagresywnych sposobów rozwiązywania problemów i konfliktów,
- przygotowanie dzieci do późniejszego, już samodzielnego wyboru książek,
- nauka obcowania z literaturą w sposób samodzielny, refleksyjny i twórczy.

Dzięki codziennym sytuacjom edukacyjnym wprowadzamy dzieci w świat literatury i rozbudzamy zainteresowanie książką przez ciekawe zabawy literacko-teatralne, wycieczki oraz przemyślane i atrakcyjne kącki książek w sali przedszkolnej.

Posiadamy księgozbiór klasycznej literatury dziecięcej, opowiadań, bajek terapeutycznych do wspólnego czytania. Dla małych szperaczy wiedzy zgromadziliśmy encyklopedie, atlasy, mapy. W ramach „Biblioteczki dla Rodzica”, czyli biblioteki przedszkolnej dzieci mogą wypożyczyć do domu ulubioną bajkę, a rodzice mogą skorzystać z literatury wspierającej wychowanie, wskazujące drogi rozwiązywania problemów. W ramach projektu: wzbogaciliśmy w salach kącki książek o nowe pozycje, zakupiliśmy książki terapeutyczne do prowadzenia zajęć zw. z emocjami,

radzenia sobie w trudnych sytuacjach. Zorganizowaliśmy literacko-plastyczne i literackie konkursy przedszkolne, rodzinne i międzyprzedszkolne, zakupiliśmy bajki, słuchowiska, opowiadania do relaksacji, oraz zakupiliśmy książki w innym formacie - teatr „Kamishibai”, które są wykorzystywane podczas zajęć dydaktycznych.

Nasza placówka uczestniczy również w Międzynarodowym Projekcie Czytelniczym „Magiczna moc bajek” czyli Bajkowa podróż do krainy wartości i dziecięcej wyobraźni. Celem projektu jest promowanie wśród dzieci czytania bajek i baśni jako sposobu na ich rozwój, kształcenie, zdobywanie wiedzy i wychowanie szczęśliwego człowieka oraz kształtowanie postaw społecznych u dzieci w wieku przedszkolnym wobec osób z niepełnosprawnością. Jest to już IV edycja projektu, Projekt realizujemy we współpracy z Rodzicami.

Poniżej dwa przykładowe tematy modułów projektu:

Moduł I – „Kultura i Szacunek tworzą mój wizerunek”. Dzieci wspólnie określały czym jest szacunek, dobre zachowanie. Rozmawiały również o tym dlaczego powinniśmy szanować innych ludzi, rówieśników, osoby starsze, niepełnosprawne, znajomych, nieznajomych, a także zwierzęta, cudzą własność oraz samego siebie. W ramach tego modułu zorganizowana została między innymi akcja charytatywna „Herbatka dla Seniora”. Celem była zbiórka herbat dla Seniorów z Klubu Seniora przy polkowickim OPS, które zostały przekazane przez dzieci wraz z życzeniami.

Moduł II „Kraina Przyjaźni”, podczas którego zostały dzieci tworzyły kodeks „Prawdziwego przyjaciela”. Został również zrealizowany „Bał postaci bajek” oraz zajęcia warsztatowe dla dzieci „Mały człowiek duża sprawa, mały człowiek ma swe prawa - Prawa Dziecka w oparciu o Konwencję o Prawach Dziecka” oraz Dzień Życzliwości.

Współpracujemy aktywnie z Miejsko-Gminną Biblioteką Publiczną w Polkowicach organizując wycieczki tematyczne do biblioteki i cykliczne spotkania z bibliotekarką.

W ramach projektu zorganizowaliśmy pod patronatem Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w Polkowicach Powiatowy Konkurs Plastyczny „Moja ulubiona postać z bajki”. Zorganizowaliśmy Przedszkolny Tydzień Książki, w ramach którego dzieci przynosiły ulubione książki do przedszkola, odbyły się zajęcia „Jak dbać o książki?” oraz dzieci poznały „Etapy powstawania książek”. Nie zbrakło również zabaw sportowych pt. „Wyścigi z książką na głowie” oraz zabaw tematycznych pt. „Szpital chorej książki” czyli wspólnego naprawiania uszkodzonych w sali książek. Dzieci wykonały i rozdały mieszkańcom Polkowic własnoręcznie zrobione zakładki do książek.

W nasze działania aktywnie angażują się Rodzice, czytając bajki dla całej grupy w ramach akcji „Cała Polska Czyta Dzieciom”. Wprowadziliśmy w naszych grupach zabawy w czytanie Odmienną Metodą Nauki Czytania oraz metodą Glenna Domana.

Udział w powyższym projekcie pozwala naszym wychowankom wyruszyć w podróż do krainy wartości i dziecięcej wyobraźni. Wypromował i nadal promuje wśród przedszkolaków czytanie bajek i baśni jako sposobu na ich rozwój, kształcenie, zdobywanie wiedzy i wychowanie szczęśliwego człowieka.

Tekst i fotografie:

*Agnieszka Dziura i Marzena Karasińska,
nauczycielki wychowania przedszkolnego
z Przedszkola Miejskiego nr 3 w Polkowicach*

Z myślą o aktywizowaniu uczniów w procesach edukacyjnych jako sposobie na poczucie satysfakcji u dziecka i nauczyciela...

SCENARIUSZ ZAJĘĆ EDUKACYJNYCH

1. **Przedmiot nauczania** – język polski.
2. **Klasa** – ósma.
3. **Data** – 31.01.2023 r.
4. **Temat:** Prawda, dobro, piękno jako wartości ponadczasowe obecne w utworach literackich.(1 godz.)
5. **Realizowane treści podstawy programowej** – IV-VI:

obszar I. Kształcenie literackie i kulturowe

oraz punkt 1. *Czytanie utworów literackich* – Uczeń:

1. *określa tematykę oraz problematykę utworu;*
2. *objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne w tekstach;*
3. *wykorzystuje w interpretacji tekstów doświadczenia własne oraz elementy wiedzy o kulturze;*

punkt 2. *Odbiór tekstów kultury*. Uczeń:

1. *wyszukuje w tekście informacje wyrażone wprost i pośrednio;*
2. *odróżnia zawarte w tekście informacje ważne od drugorzędnych;*

Obszar III. Tworzenie wypowiedzi oraz punkt 2. *Mówienie i pisanie*. Uczeń:

1. *redaguje notatki;*

obszar IV. Samokształcenie. Uczeń:

1. *doskonali ciche i głośne czytanie;*
2. *doskonali różne formy zapisywania pozyskanych informacji.*

– **VII-VIII:** Uczeń spełnia wymagania określone dla klas IV–VI.

I. Kształcenie literackie i kulturowe.

1. *Czytanie utworów literackich. Uczeń:*
 - rozpoznaje rodzaje literackie: epika, liryka i dramat; (...) przypisuje czytany utwór do odpowiedniego rodzaju;
 - rozróżnia gatunki epiki, liryki, dramatu (...);
 - określa w poznawanych tekstach problematykę egzystencjalną i poddaje ją refleksji;
 - wykorzystuje w interpretacji utworów literackich odwołania do wartości uniwersalnych związane z postawami społecznymi, narodowymi, religijnymi, etycznymi i dokonuje ich hierarchizacji;

- wykorzystuje w interpretacji utworów literackich potrzebne konteksty, np. biograficzny (...).

Ponadto realizowane są założenia „Kierunków realizacji polityki oświatowej państwa w roku szkolnym 2022/2023:

1. Wychowanie zmierzające do osiągnięcia ludzkiej dojrzałości poprzez kształtowanie postaw ukierunkowanych na prawdę, dobro i piękno, uzdalniających do odpowiedzialnych decyzji.”

6. Cele:

Cele ogólne (wynikające z obowiązującej podstawy programowej)

1. Wyrabianie i rozwijanie zdolności rozumienia utworów literackich oraz innych tekstów kultury.
2. Znajomość wybranych utworów z literatury polskiej i światowej oraz umiejętność mówienia o nich z wykorzystaniem potrzebnej terminologii.

Cele nauczyciela

Uczeń:

- czyta ze zrozumieniem teksty literackie i popularnonaukowe,
- przyswaja i utrwała znajomość pojęć – etyka, estetyka, prawda, dobro, piękno,
- wyszukuje niezbędne informacje w tekście,
- formułuje odpowiedzi na pytania ogólne i szczegółowe, formułuje argumenty,
- zapisuje je w formie opisowej oraz w zdaniach z lukami,
- formułuje informację zwrotną.

Cele w języku ucznia:

- potrafisz czytać ze zrozumieniem teksty literackie i popularnonaukowe,
- poznajesz pojęcia: etyka, estetyka, prawda, dobro, piękno – i utrwalas ich znajomość,
- wyszukujesz niezbędne informacje w tekście,
- udzielasz odpowiedzi na pytania ogólne i szczegółowe,
- kończysz zdania i zapisujesz argumenty,
- uzupełniasz zdania dotyczące Twojego udziału w lekcji.

7. Metody pracy: elementy uniwersalnego projektowania (UDL), praca z tekstem, wypełnianie karty pracy, heureza (sposób nauczania polegający na naprowadzaniu uczniów na drogę samodzielnego rozwiązywania zagadnień), rozmowa kierowana, wybrane elementy oceniania kształtującego.

8. Formy pracy: zbiorowa, indywidualna.

9. Środki dydaktyczne: karta pracy, arkusze papieru z niezbędnymi informacjami oraz wyświetlane na tablicy interaktywnej/multimedialnej, komputer, tablice do przypinania kartoników z imionami uczniów ukazujące indywidualne postępy w pracy na lekcji, segregatory z pakietami materiałów dydaktycznych, „Certyfikaty Znamcy w zakresie tematyki: „Prawda, dobro, piękno jako wartości ponadczasowe obecne w utworach literackich”.

10. Opis przebiegu zajęć.

- 1) Poinformowanie o celu lekcji – postawienie pytania kluczowego.

– Jakie wartości mogą być ważne dla ludzi? (Naprowadzenie uwagi uczniów na potrzebę uświadamiania sobie przez człowieka wartości, które uznaje.)

2) Uczniowie odbierają pakiety z materiałami dydaktycznymi z miejsca w klasie nazywanego umownie „źródłem informacji”.

3) Przedstawienie celów zajęć.

ETAPY I. i II.

Uczniowie zbiorowo i indywidualnie zapoznają się z materiałami ze „źródła informacji” i przystępują do wypełnienia karty pracy. Zadaniem nauczyciela jest wspieranie w sytuacji trudności. Jeden raz w ciągu lekcji mogą się odbyć dla każdego ucznia konsultacje z koleżanką lub kolegą.

> Po zakończeniu działań na etapie I. uczniowie przepinają kartoniki z ich imionami na kolejne tablice.

ETAP III.

Uzyskanie informacji zwrotnej o efektach zajęć – uczniowie kończą zdania na karcie pracy (ćw. 3):

Już opanowałem/opanowałam umiejętność... Rozumiem...

Muszę jeszcze przemyśleć...

Na kolejnych zajęciach zapytam nauczyciela ... Poza tym...

11. Uwagi o przebiegu lekcji.

Jeśli zabrakłoby czasu na wykonanie do końca ćwiczenia 2, uczniowie zrobią to w domu po skonsultowaniu się z nauczycielem, jeżeli zadanie jest zbyt trudne. Po dokładnym wypełnieniu karty pracy uczniowie oddają je do ocenienia – termin: dwa dni robocze od przeprowadzenia zajęć; osoby, które oddadzą wcześniej, zostaną nagrodzone plusami za przygotowanie do lekcji.

.....
.....
.....
.....

12. Załączniki do scenariusza zajęć edukacyjnych:

- karta pracy,
- zestaw pojęć,
- informacje o treści utworów literackich - „Latarnik” i „Pan Tadeusz”,
- ilustracje do utworów,
- „Certyfikat Znawcy w zakresie tematyki: „Prawda, dobro, piękno jako wartości ponadczasowe obecne w utworach literackich” wykonany w aplikacji Canva – dla uczniów,
- „Certyfikat Znawcy w zakresie tematyki: ...” – wykonany w aplikacji Canva w wersji elektronicznej dla nauczycieli oraz pozostałe materiały dydaktyczne w wersji edytowalnej i pdf-ie.

Załącznik 1

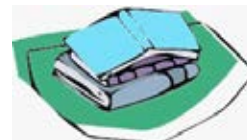
KARTA PRACY

Lekcja

Temat: Prawda, dobro, piękno jako wartości ponadczasowe obecne w utworach literackich.

[ETAP I. – zapoznanie się z materiałami ze „ŹRÓDŁA INFORMACJI”]

- Przeczytaj wyjaśnienia pojęć – etyka, estetyka, prawda, dobro, piękno.
- Zapoznaj się z informacjami o utworach literackich.
- Wykonaj ćwiczenie „na rozgrzewkę”.

Ćw. 1.

Połącz cytaty z autorem utworu, z którego przytoczony fragment pochodzi. Dopisz tytuł. Zapisz na końcu pasujące do siebie pary – cyfry i litery.

1)

„– Duchu, czy to są ludzkie dzieci? – (...).
– Są to dzieci człowiecze – odrzekł Duch,
spoglądając na nie.
– Tulą się do mnie, uciekając
przed swymi ojcami.
Ten chłopiec to Ciemnota;
dziewczynka – Ubóstwo.”

A) **Antoine de Saint-Exupéry:**

.....
.....
.....
.....

2)

„— Żegnaj — powiedział.
— Żegnaj — odparł lis. — A oto
mój sekret. Jest bardzo prosty:
dobrze widzi się tylko sercem.
To, co najważniejsze, jest niewidoczne
dla oczu.
— To, co najważniejsze, jest niewidoczne dla oczu —
powtórzył (...), żeby zapamiętać.”

B) **Aleksander Kamiński:**

.....
.....
.....
.....

3)

„Nie tylko zresztą tych dwóch pochłaniał
problem doskonalenia się i pracy nad sobą.
Pochłaniał on wszystkich członków zespołu Buków.
W środowisku tym takie decyzje jak Rudego,
który w trzy miesiące nauczył się tańczyć,
bo twierdził, że tego mu brakuje
do „pełni osobowości”, jak Alka, który zawziął się
na wyrabianie w sobie opanowania i skupienia; (...).”

C) **Adam Mickiewicz:**

.....
.....
.....
.....

4)

„GUŚLARZ
Czego potrzebujesz, duszeczko,
Żeby się dostać do nieba?
Czy prosisz o chwałę Boga,
Czyli o przysmaczek słodki,
Są tu pączki, ciasta, mleczko

D) **Karol Dickens:**

.....
.....
.....
.....

Ćw. 2.

Która z wartości – prawda, dobro, piękno – wydaje się najważniejsza w wymienionych utworach literackich? A może wszystkie?

Zapisz swoje stanowisko i podaj argumenty – najmniej jeden, najwięcej trzy.

1) Henryk Sienkiewicz: „Latarnik”.

Uważam, że w utworze pt. „Latarnik” najważniejsza/e wydaje/ą się

2) Adam Mickiewicz: „Pan Tadeusz”

Moim zdaniem, w utworze pt. „Pan Tadeusz” najważniejsza/e wydaje/ą się

Ćw. 3.

KILKA ZDAŃ O MOIM UDZIALE W LEKCJI

Już opanowałem/opanowałam umiejętność

.....

Rozumiem

.....

Muszę jeszcze przemyśleć

.....

Na kolejnych zajęciach zapytam nauczyciela

.....

Poza tym

.....

Załącznik 2

ZESTAW POJĘĆ

ETYKA

1. «ogół zasad i norm postępowania przyjętych w danej epoce i w danym środowisku»

2. «nauka o moralności»

• etyczny • etycznie • etyczność • etyk

etyka biblijna «zawarty w Biblii zespół norm moralnych i ich uzasadnień, będący podstawą etyki chrześcijańskiej»

etyka lekarska «zespół norm moralnych dotyczących obowiązków i powinności lekarza w jego postępowaniu z chorymi»

Słownik języka polskiego pod red. W. Doroszewskiego

ESTETYKA

1. «ładny, gustowny wygląd czegoś»

2. «poczucie piękna»

3. «dyscyplina filozoficzna zajmująca się nauką o pięknie»

4. «ogólna teoria sztuki badająca treść i formy dzieł artystycznych»

Słownik języka polskiego pod red. W. Doroszewskiego

PRAWDA

prawda I

1. «zgodna z rzeczywistością treść słów, interpretacja faktów, przedstawienie czegoś zgodne z realiami»

2. «to, co rzeczywiście jest, istnieje lub było»
3. «zasada dowiedziona naukowo lub wynikająca z doświadczenia, uważana powszechnie za niepodważalną»

Słownik języka polskiego pod red. W. Doroszewskiego

DOBRO

1. «to, co oceniane jest jako pożyteczne, wartościowe, zgodne z nakazami etyki»
2. «czyjaś dobroć»
3. «pomyślność, pożytek»

Słownik języka polskiego pod red. W. Doroszewskiego

PIĘKNO

1. «zespół cech, który sprawia, że coś się podoba»
2. «wysoka wartość moralna»

Słownik języka polskiego pod red. W. Doroszewskiego

Załącznik 3

„**Latarnik**” – nowela Henryka Sienkiewicza, która powstała w oparciu o prawdziwą historię. Ukazuje ona burzliwe losy człowieka, który po wielu przeżyciach i trudnościach życiowych poszukuje swojej spokojnej przystani. Jego celem jest odnalezienie na świecie miejsca dla siebie, gdzie mógłby w spokoju się zestarzeć.

Bohater opowieści to Polak Skawiński, który przybywa do Aspinwall. Ma tu zostać latarnikiem. Wcześniej wiele tułał się po świecie - m.in. brał udział w powstaniu listopadowym. Jego przeżycia sprawiły, że zaczął szukać dla siebie spokojnej przystani. Taką okazała się latarnia w Aspinwall. Rozpoczął tu ciche, spokojne życie. Dużo wspominał, jednak nigdy nie zapominał o swoich obowiązkach.

Było tak do czasu, kiedy pewnego dnia oprócz żywności w otrzymanej paczce dostał książki, a wśród nich „Pana Tadeusza” A. Mickiewicza. Lektura przypominająca Skawińskiemu ojczyzne strony i miłość do kraju wciągnęła go na tyle, że zapomniał zapalić latarnię, w efekcie czego doszło do katastrofy - łódź rozbiła się. Latarnik stracił pracę i zmuszony został do ponownego rozpoczęcia tułaczego życia.

„**Pan Tadeusz, czyli ostatni zajazd na Litwie**” – poemat epicki Adama Mickiewicza wydany w dwóch tomach w 1834 w Paryżu.

Ta epopeja narodowa (z elementami gawędy szlacheckiej) powstała w latach 1832– 1834 w Paryżu. Składa się z dwunastu ksiąg pisanych wierszem, trzynastozgłoskowym.

Czas akcji: pięć dni z roku 1811 i jeden dzień z roku 1812.

STRESZCZENIE

Do rodzinnego domu przyjeżdża ze szkół w Wilnie na wakacje młody **Tadeusz**. Okazuje się, że Soplicowo, majątek jego opiekuna Sędziego Soplicy, jest pełne gości, którzy zjechali tu, aby uczestniczyć w procesie o stary zamek, niegdyś własność bogatego magnata Stolnika Horeszki. Proces toczy się między ostatnim

krewnym Horeszki, **Hrabią i Sędzią Soplicą**.

Wieczorem Tadeusz bierze udział w uczcie, na której uwodzi go Telimena. Tadeusz myśli, że to ona jest śliczną dziewczyną, którą zaskoczył rankiem (Zosia mieszkała w pokoju Tadeusza w czasie jego nieobecności w dworku).

O wdzięki Zosi stara się także nieco starszy od Tadeusza **hrabia z rodu Horeszków**. Następnego dnia okazuje się, że niedźwiedź opuścił matecznik i można na niego zapolować. Polowanie rozpoczyna się wczesnym rankiem. Nieco później w karczmie Jankiela pojawia się ksiądz Robak, który namawia okoliczną szlachtę, by zatroszczyła się o przygotowanie Litwy na przyjęcie wojsk Napoleona, który już się zbliża.

Myśliwi odnoszą sukces - niedźwiedź zostaje zabity. Wieczorem podczas kolejnej uczyty wybucha spór między Soplicą a Hrabią. Zamiast ogólnie spodziewanej zgody, Hrabia zrywa porozumienie i postanawia przedłużyć proces i starać się o odzyskanie zrujnowanego zamku.

Działania Robaka wykorzystuje **wierny sługa Horeszków - Gerwazy** - który namawia zaścianek Dobrzyńskich do zajazdu na Soplicowo. Jeszcze tego samego dnia wieczorem Dobrzyńscy napadają na Soplicowo. Już rankiem okazuje się jednak, że to nie oni zwyciężyli w walce. Ktoś zawiadomił o bitwie stacjonujących w okolicy Rosjan, którzy pojmali szlachtę z Dobrzyna i rozpanoszyli się w Soplicowie. Na ratunek pospieszył Robak z przywódcą rodu Dobrzyńskich, Maćkiem nad Maćkami. Udało im się wyzwolić Dobrzyńskich a następnie pokonano Rosjan.

Jeszcze tego samego wieczora po odbyciu spowiedzi i wyznaniu swoich win zmarł zraniony kulą w czasie bitwy z Rosjanami ksiądz Robak, który okazał się być Jackiem Soplicą.

Tymczasem młodzi żołnierze musieli uchodzić z majątku, bo groziło im aresztowanie. Byli wśród nich Tadeusz i Hrabia, którzy wyruszyli walczyć w Legionach Polskich. Po upływie roku ponownie pojawili się w dworku, tym razem jako legioniści, bohaterowie.

W Soplicowie wydano ucztę na cześć polskich generałów służących pod dowództwem Napoleona. Odbyły się także zaręczyny Tadeusza i Zosi.

Jacek Soplica został zrehabilitowany - jego złe czyny zostały zapomniane, ponieważ zasłużył się ojczyźnie jako ksiądz Robak (przedtem miał na Litwie opinię zdrajcy narodowego, ponieważ z jego ręki zginął Stolnik Horeszko, zwolennik Konstytucji 3 Maja).

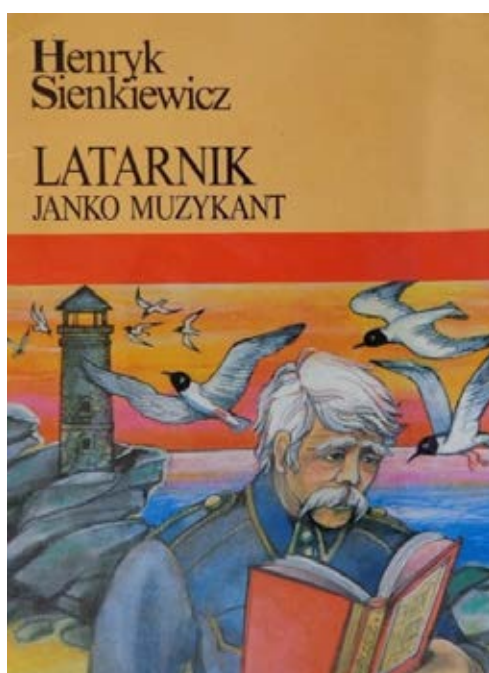
Wątki

- **wątek miłosny Tadeusza i Zosi** – wątek rozwijający się od początku utworu, kiedy Tadeusz zauważa młodą dziewczynę. Potem myli Zosię z Telimeną. Następnie wyjawia stryjowi swą miłość do Zosi, a Zosia czule żegna Tadeusza. Wątek ten rozwija się przez cały utwór, aż doprowadza do zaręczyn Tadeusza i Zosi.
- **wątek Stolnika** – Stolnik był wielkim panem z rodu Horeszków, o czym opowiada Gerwazy w II księdze. Jego jedynym dzieckiem była Ewa Horeszkówna, w której zakochał się Jacek Soplica. Do zaręczyn nie doszło z powodu różnicy majątkowej i wyraźnej niechęci ojca wobec tego związku; obawiając się publicznej odmowy, Soplica nie poprosił formalnie o rękę córki, zaś Horeszko przyjął swatów kasztelana witebskiego. Stolnik został zabity przez Soplicę w zamku podczas najazdu Rosjan. Od tego momentu Gerwazy przysiągł sobie zemścić się na rodzie Sopliców.
- **wątek sporu o zamek** – przez cały utwór przewija się spór o zamek Horeszków. Teoretycznie należy on do Sopliców, gdyż został nadany im podczas konfederacji targowickiej. Hrabia, Gerwazy

– Klucznik – i okoliczna szlachta zamierzają dokonać zajazdu na Sopliców. Podburza ich do tego Klucznik.

- **wątek niepodległościowy** – akcja Pana Tadeusza rozgrywa się w czasach wojen napoleońskich. Ks. Robak, próbując naprawić swoje dawne winy, agituje polską szlachtę do powstania i walki u boku Napoleona. Usiłowania jego niweczy Klucznik, który zapał szlachty wykorzystuje przeciwko Soplicom, doprowadzając do zajazdu. Jednak gdy pojawia się wspólny wróg, Rosjanie, następuje pogodzenie wszystkich stron sporu i wspólna walka przeciw Moskalom.

Załącznik 4

Załącznik 5

Opracowanie Dorota Szmidt

Realizacja dwóch podstaw programowych podczas jednej jednostki lekcyjnej

W szkole ogólnodostępnej uczniowie z orzeczeniem do kształcenia specjalnego z uwagi na niepełnosprawność intelektualną w stopniu umiarkowanym realizują podstawę programową kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym na podstawie *Rozporządzenia MEN z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej* – Załącznik 3.

Uczeń z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym realizuje następujące zajęcia edukacyjne: funkcjonowanie osobiste i społeczne, zajęcia rozwijające komunikowanie się, zajęcia rozwijające kreatywność, wychowanie fizyczne.

Oznacza to, że nauczyciel przedmiotu, do którego na lekcje uczęszcza uczeń z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym wraz z rówieśnikami w normie intelektualnej, realizuje dwie podstawy programowe jednocześnie, np. w klasie piątej, podczas jednej jednostki lekcyjnej, realizuje historię oraz zajęcia rozwijające komunikowanie się.

Poniżej prezentujemy przykład jednostki metodycznej – lekcji przyrody oraz zajęć funkcjonowania osobistego i społecznego.

Podczas lekcji uczniowie pracują w celowo dobranych grupach, rozwiązując zadania dostosowane do ich możliwości i potrzeb edukacyjnych.

Realizacja podstawy programowej kształcenia ogólnego, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym:

Przyroda:

I. Ja i moje ciało. Uczeń:

1) wymienia układy budujące organizm człowieka: układ kostny, oddechowy, pokarmowy, krwionośny, rozrodczy, nerwowy i podaje ich podstawowe funkcje;

2) opisuje podstawowe zasady dbałości o ciało i otoczenie

Funkcjonowanie osobiste i społeczne:

I. Ja.

1. Budowanie własnej tożsamości:

- kształtowanie świadomości własnego „ja” i budowanie własnej tożsamości;
- kształtowanie świadomości własnego ciała i orientacja w jego schemacie;
- kształtowanie orientacji w przestrzeni;

II. Ja i otoczenie.

Ja – uczeń.

moja klasa:

- rozróżnianie swojego miejsca w klasie,
- przestrzeganie zasad panujących w klasie,
- przestrzeganie norm współżycia w grupie,
- uczenie się współuczestnictwa i współpracy podczas (...) zajęć;

Ja – w rozmowie:

- przyswajanie języka i doskonalenie rozwoju mowy;
- uczenie się i doskonalenie wyrażania własnego zdania;
- uczenie się zdobywania informacji, zadawania pytań;

Moje zdrowie:

- uczenie się dbałości o zdrowie
- uczenie się dobierania produktów spożywczych do poszczególnych posiłków;

Ja w świecie technologii informacyjnej:

uczenie się i doskonalenie obsługi komputera – korzystanie ze standardowych i specjalistycznych urządzeń peryferyjnych i programów;

SCENARIUSZ LEKCJI

Przedmiot: przyroda

funkcjonowanie osobiste i społeczne

Temat: Podsumowanie wiadomości z działu: „Odkrywamy tajemnice ciała człowieka”.

Cele ogólne:

I. Wiedza.

- utrwalenie wiadomości o układach budujących organizm człowieka (kostny, oddechowy, pokarmowy, krwionośny, nerwowy);

II. Umiejętności i stosowanie wiedzy w praktyce.

- Wykonywanie obserwacji i doświadczeń zgodnie z instrukcją (słowną, tekstową i graficzną), właściwe ich dokumentowanie i prezentowanie wyników.
- Wykorzystanie zdobytej wiedzy o budowie, higienie własnego organizmu

III. Kształtowanie postaw – wychowanie.

- Uważne obserwowanie zjawisk przyrodniczych (...)posługiwanie się instrukcją przy wykonywaniu pomiarów i doświadczeń, sporządzanie notatek i opracowywanie wyników.
- Doskonalenie umiejętności dbałości o własne ciało, jak i najbliższe otoczenie.
- Doskonalenie umiejętności w zakresie komunikowania się, współpracy i działania oraz pełnienia roli lidera w zespole.

Cele operacyjne:

- uczeń uczestniczy i podejmuje działania związane z tematem
- uczeń definiuje składniki pokarmowe i wyjaśnia ich funkcje w organizmie
- uczeń potrafi odtworzyć rytm pracy serca oraz powiązać go z pulsem krwi
- uczeń analizuje i wyjaśnia dane pomiaru ciśnienia krwi
- uczeń konstruuje model płuca i wyjaśnia rolę przepony
- uczeń rozpoznaje i nazywa poszczególne elementy szkieletu człowieka
- uczeń charakteryzuje budowę układu nerwowego
- uczeń charakteryzuje związek pomiędzy poszczególnymi układami organizmu człowieka

Metody pracy:

- Elementy wykładu (wprowadzenie do tematu, wyjaśnienia nauczyciela) Metody aktywizujące:
- Dyskusja moderowana
- Metoda stacji dydaktycznych
- Wykorzystanie TIK – aplikacja Learning Apps

Formy pracy:

- indywidualna
- grupowa (grupy heterogeniczne)
- zbiorowa

Pomoce dydaktyczne:

- stetoskop, ciśnieniomierz, centymetr krawiecki, korale, materiały potrzebne do wykonania ćwiczeń praktycznych itd.
- karty pracy
- tablica multimedialna

Przebieg zajęć:

Część wprowadzająca

1. Czynności organizacyjne, sprawdzenie listy obecności, zapoznanie z zasadami pracy na lekcji oraz podziałem na grupy.

Część realizacyjna

1. Zaciekawienie tematem – do klasy wchodzi uczeń, który steruje samochodzikiem. Uczniowie obserwują zabawę, nauczyciel rozpoczyna dyskusję moderowaną, zadając uczniom pytania związane z sytuacją:

- Czy znacie taką zabawkę/maszynę?
- Co samochód robi?- (porusza się)
- Co sprawia, że się porusza?(paliwo)
- Co napędza samochód i powoduje, że jeździ? (silnik)
- Jak to się dzieje, że czasami samochód przyspiesza, a czasami zwalnia? (pedały – hamulec/gaz)
- A maska/karoseria – czym jest dla samochodu? Jest twarda czy miękka? Dlaczego twarda? (ochronia)

WNIOSEK: To świetna maszyna...

- Nauczyciel podaje pytanie kluczowe:

DLACZEGO ORGANIZM CZŁOWIEKA JEST PODOBNY DO SAMOCHODU? (OK)

- Nauczyciel przedstawia temat oraz cele lekcji w języku ucznia (OK).
- Uczniowie przystępują do realizacji zadań zgodnie z przydzielonymi dla nich w poszczególnych stacjach.

STACJA I

Układ pokarmowy

Zadanie 1. Uczeń łączy wybrane składniki pokarmowe z funkcją, jakie pełnią w naszym ciele.

Zadanie 2. Uczeń dopisuje brakujące elementy układu pokarmowego oraz łączy nazwę każdego narządu z jego funkcją.

Zadanie 3. Uczeń otrzymuje opis ciekawostki, tasiemkę oraz instrukcję wykonania zadania.

STACJA 2

Układ krwionośny

Zadanie 1. Spośród elementów układu krwionośnego uczeń wybiera te, które budują układ krwionośny i łączy je z opisem funkcji, jaką pełnią w tym układzie.

Zadanie 2. Używając stetoskopu, uczeń słucha bicia serca drugiego ucznia, po czym zaczyna odtwarzać rytm bicia serca uderzając w wiadro. Zaprasza do zabawy chętne dzieci w klasie. Instrukcję do zadania nauczyciel przekazuje uczniowi z trudnościami w czytaniu ustnie.

Zadanie 3. Puls i ciśnienie – uczeń mierzy ciśnienie krwi wybranemu nauczycielowi, podaje wynik i wyjaśnia dane. Chętne uczniowie mogą zmierzyć ciśnienie krwi.

STACJA 3

Układ oddechowy

Zadanie 1. „Potrzebne, by oddychać” – uczeń zapoznaje się z definicjami narządów, które biorą udział w procesie oddychania i wpisuje ich nazwy w wykropkowane miejsca. (Załącznik 4)

Zadanie 2. Uczniowie wykonują model płuca z przygotowanych elementów:

plastikowa butelka, plastelina, balony, słomki do napoju, taśma izolacyjna, gumowa rękawiczka. Uczniowie prezentują proces oddychania przy pomocy wykonanego modelu, omawiają mechanizm działania przepony.

STACJA 4

Układ szkieletowy i mięśnie

Zadanie 1. Uczeń z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym układu szkielet człowieka z puzzli na podłodze. Wskazuje najdłuższą kość człowieka (udowa).

Zadanie 2. Uczeń buduje model kręgosłupa z koralu. Nazywa odcinki kręgosłupa, wskazuje liczbę kręgów w każdym odcinku. Nauczyciel prosi innego ucznia o zweryfikowanie poprawności wykonania zadania (OK).

Zadanie 3. Uczeń nazywa poszczególne kości szkieletu człowieka, dopasowuje etykiety z nazwami, przyczepia w odpowiednim miejscu.

STACJA 5

Układ nerwowy

Zadanie 1. Uczeń wymienia i wskazuje na schemacie główne części układu nerwowego, następnie dobiera odpowiednie funkcje, jakie pełnią w organizmie. Zadanie 2. Uczeń charakteryzuje umiejętności i cechy, za które odpowiada prawa i lewa półkula mózgu – umiejscawia wyrażenia na schemacie.

Zadanie 3. Uczeń wyjaśnia pozostałym, że mózg można gimnastykować. Planuje

i proponuje ćwiczenie z zakresu gimnastyki mózgu dla koleżanek i kolegów z klasy.

- Uczniowie przedstawiają wykonane zadania praktyczne, prezentują ciekawostki.
- Nauczyciel poprzez dyskusję moderowaną wskazuje uczniom powiązania pomiędzy poszczególnymi układami organizmu człowieka, zależności jednego od drugiego. Uczniowie wysuwają wniosek, że organizm to nierozdzielna całość.
- Sprawdzenie stopnia opanowania wiadomości poprzez zabawę – grę pt. „Milionerzy”
- w aplikacji Learning Apps.
- Zadanie domowe: wykreślanka tematyczna. Uczniowie otrzymują wykreśłanki o różnym stopniu trudności
- Ewaluacja lekcji – „Wiosenny bukiet dla Pani”. Uczniowie przyklejają do

papierowego wazonu przyklepionego do ściany kolorowe lub czarne kwiaty – w zależności od indywidualnej oceny lekcji.

Bibliografia:

1. M. Marko-Worłowska, Tajemnice przyrody. Podręcznik do przyrody dla klasy czwartej szkoły podstawowej, Nowa Era, 2020.
2. Niemierko B.: Cele i wyniki kształcenia. Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Bydgoszczy. Bydgoszcz, 1988.
3. www.superkid.pl

Opracowanie Justyna Marszałek, Ewa Mowczan

SCENARIUSZ ZAJĘĆ DLA:

uczniów klasy III szkoły ponadpodstawowej I semestr, liceum ogólnokształcące i technikum, zakres podstawowy, PROWADZONYCH PRZEZ np. nauczyciela historii

TEMAT: Wojna secesyjna w USA.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE: (PODSTAWA PROGRAMOWA)

- porządkuje i synchronizuje wydarzenia z historii powszechnej,
- analizuje wydarzenia, zjawiska i procesy historyczne,
- ugruntowuje potrzebę poznawania przeszłości dla rozumienia współczesnych mechanizmów społecznych i kulturowych.
- dostrzega problem i buduje argumentację, uwzględniając różne aspekty procesu historycznego,
- rozwija myślenia historyczne oraz wrażliwość moralną i estetyczną,
- kształtuje zdolności samodzielnego poszukiwania wiedzy i korzystania z różnorodnych źródeł,

TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE: (PODSTAWA PROGRAMOWA)

- przedstawienie etapów rozwoju terytorialnego Stanów Zjednoczonych w XIX w.,
- przedstawienie uwarunkowań dotyczących rozwoju gospodarczego Stanów Zjednoczonych w XIX w.,
- zapoznanie się z przyczynami i skutkami wojny secesyjnej,
- rozumienie i wyjaśnienie pojęć: secesja, abolicjonizm i segregacja rasowa,

METODY PRACY:

- techniki multimedialne,
- wykład z elementami pogadanki
- film edukacyjny,
- praca z mapą,
- praca z ikonografikami,
- praca z tekstem źródłowym,

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- komputer,
- rzutnik,
- mutibook historia, WSiP, klasa 3, zakres podstawowy,
- Zintegrowana Platforma Edukacyjna
- program Power Point,

PRZEWIDYWANY CZAS: 45 minut (w tym około 15 minut pracy własnej ucznia, 3 zadania)

PROPONOWANY PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Część 1. Powitanie uczniów i czynności administracyjne. (ok 2 minut),

Część 2. Rekapitulacja wtórna – uczniowie odpowiadają na pytania zadawane przez nauczyciela odnoszące się do poprzednich tematów. (ok 5 minut),

Część 3. Nauczyciel wprowadza nowy temat, informując uczniów o jego zakresie problemowym. (ok 1 minuty),

Część 4. Nauczyciel omawia zagadnienia dotyczące problematyki rozwoju terytorialnego USA w I połowie XIXw, wykorzystując przygotowaną wcześniej prezentację multimedialną w programie Power Point, oraz mapę rozwoju terytorialnego USA w XIXw. umieszczoną na platformie ZPE (ok 5 minut),

Część 5. Nauczyciel wyświetla wykres z platformy ZPE, odnoszący się do skali zjawiska emigracji ludności z Europy i innych kontynentów do Stanów Zjednoczonych w XIXw., w ramach jego analizy pyta uczniów o dostrzeżone przez nich zależności (np. kraje i kontynenty pochodzenia emigrantów), jeśli zajdzie taka potrzeba odpowiedzi uczniów uzupełnia i poprawia (ok 4 minut),

Część 6. Nauczyciel omawia zagadnienia dotyczące rozwoju gospodarczego USA w I połowie XIXw. korzystając z mapy gospodarczej USA, umieszczonej na platformie ZPE. (ok 5 minut),

Część 7. Nauczyciel wyświetla film z multibooka, dotyczący przyczyn przebiegu wojny secesyjnej w USA, po zakończeniu jego emisji pyta uczniów o przyczyny gospodarcze i polityczne konfliktu, jeśli zajdzie taka potrzeba odpowiedzi uczniów uzupełnia i poprawia (ok 7 minut),

Część 8. Nauczyciel omawia problem niewolnictwa w USA wykorzystując slajdy z prezentacji multimedialnej, następnie poleca uczniom przeczytać krótki tekst źródłowy z multibooka, prosi uczniów o ocenę wskazanego problemu, upewnia się czy pojęcia abolicjonizm i segregacja rasowa są poprawnie rozumiane przez uczniów. (ok. 6 minut)

Część 9. Nauczyciel omawia skutki wojny secesyjnej w USA w oparciu o ikonografiki zawarte w prezentacji multimedialnej. (ok. 5 minut)

Część 10. W ramach rekapitulacji pierwotnej i ewaluacji przeprowadzonych zajęć, uczniowie odpowiadają na zadawane przez nauczyciela pytania odnoszące się do 2 ilustracji zamieszczonych na platformie ZPE, jedna z nich dotyczy zmian społecznych i kulturowych w USA zaistniałych w USA po zakończeniu wojny secesyjnej, druga dotyczy wzrostu znaczenia gospodarczego i politycznego USA w drugiej połowie XIXw. Jeśli zajdzie taka potrzeba nauczyciel odpowiedzi uczniów uzupełnia i poprawia. (ok. 5 minut)

Pomocne materiały umieszczone są w Mutibook historia, WSiP, klasa 3, zakres podstawowy oraz na Zintegrowanej Platformie Edukacyjnej.

1. Mapa dotycząca rozwoju terytorialnego USA w XIXw.: <https://zpe.gov.pl/a/narodziny-mocarstwa-usa-w-ii-polowie-xix-wieku/D14S0H5TO>
2. Wykres ukazujący skalę zjawiska emigracji ludności z Europy i innych kontynentów do Stanów Zjednoczonych w XIXw.: <https://zpe.gov.pl/a/narodziny-mocarstwa-usa-w-ii-polowie-xix-wieku/D14S0H5TO>
3. Mapa dotycząca rozwoju gospodarczego USA w IXw.: <https://zpe.gov.pl/a/narodziny-mocarstwa-usa-w-ii-polowie-xix-wieku/D14S0H5TO>
4. Zadania dotyczące zmian społecznych i kulturowych w USA zaistniałych w USA po zakończeniu wojny secesyjnej:

<https://zpe.gov.pl/a/narodziny-mocarstwa-usa-w-ii-polowie-xix-wieku/D14S0H5TO>

5. Multibook historia, WSiP, klasa 3, zakres podstawowy, temat: Wojna secesyjna w USA.

Opracowanie Grzegorz Kochman

PLAN METODYCZNY

Informatyka

TEMAT ZAJĘĆ: Projektowanie w aplikacji Tinkercad 3D i druk 3D – ozdoby świąteczne.

CZAS: 45 minut

CELE OPERACYJNE:

Uczeń:

- rozwinie swoją kreatywność
- doskonali umiejętność zapisywania plików
- pozna podstawowe elementy aplikacji Tinkercad
- nauczy się projektować i drukować w 3D
- mobilizuje się do aktywnego uczenia się

CELE WYCHOWAWCZE:

- doskonalenie umiejętności pracy z instrukcją,
- kształtowanie umiejętności samokontroli.

METODY PRACY:

- Oparte na słowie (wyjaśnienie), metody aktywizujące (praca indywidualna na komputerze), eksponujące (pokaz – slajdy).

FORMY PRACY:

- Indywidualna.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- Komputery z dostępem do internetu
- Aplikacja Tinkercad (dostępna online za darmo) Kod klasy i loginy do konta uczniów
- Slicer
- Drukarka Adventure 5

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

- **Faza wstępna**

Sprawdzenie obecności. Zapoznanie z tematem i celami lekcji oraz kryteriami sukcesu (na co będziemy zwracać uwagę) - slajdy.

Omówienie etapów pracy od projektu do wydruku.

- **Faza realizacji:**

Zapoznanie z aplikacją Tinkercad, omówienie narzędzi potrzebnych do wykonania projektu. Rozdanie uczniom instrukcji i loginów do aplikacji, przekazanie informacji niezbędnych do wykonania projektu.

- **Faza podsumowująca**

Zaprezentowanie wykonanych ozdób. Samoocena swojej pracy. Ocena aktywności uczniów podczas zajęć (forma ustna).

Opracowanie: Kamila Balcerek

NASZA KADRA

RENATA CZAPCZYŃSKA

dyrektor Powiatowego Ośrodka Poradnictwa Psychologiczno-Pedagogicznego
i Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

KATARZYNA WALECKA-MAJ

starszy specjalista ds. kształcenia ustawicznego nauczycieli

DORADCY METODYCZNI:

Grzegorz Kochman historia, wiedza o społeczeństwie

Agnieszka Sypko edukacja wczesnoszkolna

Dorota Szmidt język polski, nauczyciele bibliotekarze

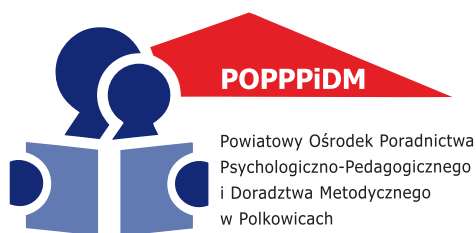
Wiesław Ksenycz języki obce

Adriana Ciupka informatyka

Krystyna Bajon plastyka

Dorota Maksymczak wychowanie przedszkolne, języki mniejszości narodowej i etnicznej

Justyna Marszałek kształcenie specjalne

POWIATOWY OŚRODEK DORADZTWA METODYCZNEGO W POLKOWICACH

Placówka doskonalenia nauczycieli wchodząca w skład zespołu placówek pod nazwą Powiatowy Ośrodek Poradnictwa Psychologiczno-Pedagogicznego i Doradztwa Metodycznego w Polkowicach.

ul. Targowa 1, 59-100 Polkowice tel. 76 746 15 70
podm@polkowice.edu.plm www.polkowice.edu.pl

PLACÓWKA AKREDYTOWANA